

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	27.02.2010
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	16.07.2010
Avaldamismärge:	

Veeseadus

Vastu võetud 11.05.1994
 RT I 1994, 40, 655
 jõustumine 16.06.1994

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
24.01.1996	RT I 1996, 13, 240	29.02.1996
terviktekst RT paber kandjal	RT I 1996, 13, 241	
17.12.1997	RT I 1998, 2, 47	01.01.1998
16.06.1998	RT I 1998, 61, 987	16.07.1998
20.01.1999	RT I 1999, 10, 155	01.01.2000
16.06.1999	RT I 1999, 54, 583	23.06.1999
08.12.1999	RT I 1999, 95, 843	01.01.2000
20.12.2000	RT I 2001, 7, 19	01.04.2001
10.04.2001	RT I 2001, 42, 234	08.05.2001
09.05.2001	RT I 2001, 50, 283	01.01.2002
14.11.2001	RT I 2001, 94, 577	20.12.2001
12.12.2001	RT I 2002, 1, 1	01.01.2003
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 63, 387	01.09.2002
15.01.2003	RT I 2003, 13, 64	01.07.2003
12.02.2003	RT I 2003, 26, 156	21.03.2003
11.06.2003	RT I 2003, 51, 352	01.09.2003
14.04.2004	RT I 2004, 28, 190	01.05.2004
21.04.2004	RT I 2004, 38, 258	10.05.2004
22.02.2005	RT I 2005, 15, 87	03.04.2005
08.06.2005	RT I 2005, 37, 280	10.07.2005
07.12.2005	RT I 2005, 67, 512	01.01.2006
01.06.2006	RT I 2006, 28, 211	01.07.2006
06.12.2006	RT I 2007, 1, 1	01.02.2007
14.11.2007	RT I 2007, 62, 396	16.12.2007
22.11.2007	RT I 2007, 66, 408	01.01.2008
03.12.2008	RT I 2009, 1, 2	12.01.2009
18.12.2008	RT I 2009, 3, 15	01.02.2009
19.03.2009	RT I 2009, 20, 131	18.04.2009
15.06.2009	RT I 2009, 37, 251	10.07.2009
30.09.2009	RT I 2009, 49, 331	01.01.2010
27.01.2010	RT I 2010, 8, 37	27.02.2010

1. peatükk

ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse ülesanne

(1) Veeseaduse ülesanne on sise- ja piiriveekogude ning põhjavee puhtuse ja veekogudes ökoloogilise tasakaalu tagamine.

(2) Veeseadus reguleerib vee kasutamist ja kaitset, maaomanike ja veekasutajate vahelisi suhteid ning avalike veekogude ja avalikuks kasutamiseks määratud veekogude kasutamist.
[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(3) Vee kaitse osas laienevad käesoleva seaduse sätted ka majandusvööndile.

§ 1¹. Haldusmenetluse seaduse kohaldamine

Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 2. Kasutatavad terminid

Käesolevas seaduses kasutatakse termineid järgmises tähenduses:

- 1) hajureostus - veekogu ja põhjaveekihi reostamine pinnase ja õhu kaudu;
- 2) heitvesi – suublasse juhitud kasutusel olnud vesi;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 3) piiriveekogu - veekogu, mida mööda kulgeb riigipiir;
- 4) pinnavesi – maismaavesi, välja arvatud põhjavesi, ning siirdevesi, rannikuvesi ja keemilise seisundi hindamisel ka territoriaalvesi;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 5) põhjaveekiht – üks või mitu maa-alust kivimikihti või muud geoloogilist kihti, mis on piisavalt poorsed ja läbilaskvad, et põhjavesi saaks seal märkimisväärselt voolata, või millest saab olulises koguses põhjavett võtta;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 6) põhjavesi - maapõues sisalduv vesi; mineraalvesi on põhjavee alaliik;
- 7) reostusallikas - vee omaduste halvenemise põhjustaja reo- ehk saasteainete, organismide, soojuse või radioaktiivsusega;
- 8) reovesi – üle kahjutuspiiri rikutud ja enne suublasse juhtimist puhastamist vajav vesi;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 9) siseveekogu - veekogu, mida ei läbi riigipiir;
- 10) suubla - veekogu või maapõue osa, millesse voolab heitvesi;
- 11) valgala - maa-ala, millelt veekogu või selle osa saab vee;
- 12) veeavarii - olulist kahju tekitav üleujutus, tammi või muu kaitserajatise purunemine;
- 13) vee erikasutusluba - kiritõend tegevuse lubamiseks, milles teatatakse tingimused kasutatava vee hulga, suubla ning veekasutusega kaasnevate kohustuste ja piirangute kohta;
- 14) veehaare - ehitise vee võtmiseks veekogust või põhjaveekihi;
- 15) veeheide - heitvee juhtimine suublasse;
- 16) veehoidla – vooluvee tõkestamise või paisutamise, vee pumpamisega või muul viisil maapinna nõkku, kaevandatud süvendisse või tammide vahele rajatud tehisveekogu;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 17) veekogu - püsiv või ajutine voolava (vooluveekogu - jõgi, oja jm.) või aeglaselt liikuva (seisva) veega (seisuveekogu-, meri, järv, veehoidla jm.) täidetud pinnavorm;
- 18) veekogu risustamine - veekogu seisundit ja kasutamist halvendavate esemete, jäätmete, pinnase vms. heitmine või sattumine veekogusse;
- 19) vee liigvähendamine - loata tegevus, mille tagajärjel pinnaveekogu vooluhulk, veetase või vee maht püsivalt ja oluliselt kahaneb, põhjavee tase või surve püsivalt alaneb või allika vooluhulk väheneb;
- 20) vee reostamine - vee kasutamise piiramist põhjustav vee omaduste halvendamine reostusallika poolt;
- 21) vee reostusavarii - vett reostava aine äkksattumine mere-, pinna- või põhjavette, mis võib kahjustada inimeste tervist, majandustegevust või loodust;
- 22) reoveekogumisala – ala, kus on piisavalt elanikke või majandustegevust reovee ühiskanalisatsiooni kaudu reoveepuhastisse kogumiseks või heitvee suublasse juhtimiseks;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 23) põllumajandusmaa – haritav maa ja looduslik rohumaa;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 24) haritav maa – põllumaa ning viljapuu- ja marjaaiad;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 25) kanalisatsioon – ehitiste või seadmete süsteem heitvee ja reovee kogumiseks või suublasse juhtimiseks;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 26) põhjaveekogum – põhjaveekihi või -kihtides selgesti eristatav veemass;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 27) põhjaveemaardla – põhjavee võtmiseks määratud kinnitatud põhjaveevaruga maapõue osa;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

- 28) karstiaala – karsti (karstihetrid, -nõod, -järved, -koopad, -jõed) leviku piirkond, kus puudub ajutiselt või alaliselt sademevee pindmine äravool vooluveekogusse;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- 29) rannikuvesi – rannikulähedane merevesi maismaa pool joont, mille iga punkt on ühe meremiili kaugusel mere pool lähimast punktist lähtejoonel, millest mõõdetakse territoriaalvee laiust;
[RT I 2007, 62, 396- jõust. 16.12.2007]
- 30) dispergent – pindaktiivsete ainete segu, mida kasutatakse naftareostuse tõrjel orgaanilise lahusti koosseisus nafta merevees lahustamise tõhustamiseks, et vähendada nafta ja vee vahelise piirpinna pinevust;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 31) sademevesi – sademetena langenud ning ehitiste, sealhulgas kraavide kaudu kogutav ja ärājuhitav vesi;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 32) reoveepuhasti reostuskoormus – aasta kestel reoveepuhastisse jõudev suurim nädala keskmine reoainehulk inimekvivalentides;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 33) reoveekogumisala reostuskoormus – kogu reoveekogumisalal tekkiv aastaajast sõltuv suurim reostuskoormus inimekvivalentides, mille arvutamisel võetakse arvesse püsielanikud, turistid, tööstus- ja muud ettevõtted, kelle tekitatud reovesi juhitakse ühiskanalisatsiooni, ning ka see reoveehulk, mis ühiskanalisatsiooni ei jõua. Selle reostuskoormuse hulka ei arvata tööstusreovett, mida käideldakse ettevõtte oma puhastis ning mis juhitakse puhastist otse suublasse;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 34) inimekvivalent (edaspidi *ie*) – ühe inimese põhjustatud keskmise ööpäevase tingliku veereostuskoormuse ühik. Biokeemilise hapnikutarbe (BHT₇) kaudu väljendatud *ie* väärtus on 60 grammi hapnikku ööpäevas;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 35) maismaavesi – kogu maapinnal seisev või voolav vesi ning kogu põhjavesi maismaa pool lähtejoont, millest mõõdetakse territoriaalvee laiust;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 36) siirdevesi – jõesuulähedane pinnaveekogum, mille vesi on mere läheduse tõttu osalt soolane, kuid mida mageveevool tunduvalt mõjutab;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 37) pinnaveekogum – selgelt eristuv ja oluline osa pinnaveest, nagu järv, veehoidla, jõgi, oja või kanal, jõe-, oja- või kanaliosa, siirdevesi või rannikuvee osa;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 38) tehisveekogum – inimtegevuse tulemusena tekkinud pinnaveekogum;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 39) tugevasti muudetud pinnaveekogum – pinnaveekogum, mis on inimtegevuse põhjustatud füüsiliste muudatuste tagajärjel oluliselt muutunud;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 40) veeteenused – kõik kodumajapidamistele, riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutustele, avalik-õiguslikele ja eraõiguslikele juriidilistele isikutele ning füüsilistele isikutele osutatavad teenused: pinna- või põhjavee võtmine, paisutamine, tagavaraks kogumine, töötlemine ja jaotamine ning reovee kogumine kanalisatsiooni ja puhastamine ning heitvee suublasse juhtimine;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 41) veekasutus – veeteenused ja muud tegevused, mis avaldavad vee seisundile olulist mõju;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 42) reostus – ainete või soojuse otsene või kaudne õhku, vette või maasse sattumine inimtegevuse tagajärjel, mis võib kahjustada inimese tervist või halvendada veeökosüsteemide või veeökosüsteemidest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide kvaliteeti, põhjustades kahju varale või raskendades või takistades keskkonna kasutamist puhkeaja veetmiseks või muul õiguspärasel viisil;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 43) pinnavee seisund – pinnaveekogumi üldseisundi hinnang selle järgi, kumb seisund, ökoloogiline või keemiline, on halvem;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 44) pinnavee hea seisund – pinnaveekogumi seisund, mille puhul nii ökoloogiline kui ka keemiline seisund on vähemalt hea;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 45) põhjavee seisund – põhjaveekogumi üldseisundi hinnang selle järgi, kumb seisund, koguseline või keemiline, on halvem;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 46) põhjavee hea seisund – põhjaveekogumi seisund, mille puhul nii koguseline kui ka keemiline seisund on vähemalt hea;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- 47) põhjavee saasteainesisalduse ja reostusnäitaja läviväärtus – põhjavee keemilise seisundi määramiseks kehtestatud kvaliteedinäitaja väärtus, mida väljendatakse kindla saasteaine või saasteainegrupi sisalduse järgi põhjavees või põhjavee reostusnäitaja järgi, mida ei tohi ületada inimese tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ning mida võib kehtestada igale põhjaveekogumile erinevalt, lähtudes selle looduslikest iseärasustest ja kasutuskoormusest või -vajadusest.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 3. Vee kasutamise korraldamine

- (1) Vee kasutamist ja kaitset korraldab riiklikul tasandil Vabariigi Valitsus.
- (2) Kohalik omavalitsus oma halduspiirkonnas:
 - 1) annab nõusoleku vee erikasutuseks;
 - 2) korraldab kohalikule omavalitsusele kuuluvate veekogude haldamist;
 - 3) korraldab veeavarii ja vee äkkreostuse tagajärgede likvideerimist;
 - 4) kehtestab ajutised piirangud avalikult kasutatavatele veekogudele vastavalt käesoleva seaduse § 7 lõikes 4 sätestatule;
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
 - 5) kehtestab reovee kohtkäitluse ja äraveo eeskirja.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
- (3) Vabariigi piiriveekogude kasutamist ja kaitset reguleeritakse Eesti Vabariigi välislepingutega.

2. peatükk OMAND VEEKOGULE JA PÕHJAVEELE NING VEE JA VEEKOGU KASUTAMINE

§ 4. Omandi ulatus veekogule

- (1) Kinnisasjal asuv veekogu kuulub kinnisasja omanikule, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.
- (2) Veekogu põhja külge kinnistunud taimestik on kinnisasja oluline osa.

§ 5. Avalikud veekogud

- (1) Avalikud veekogud on:
 - 1) sisemeri;
 - 2) territoriaalmeri;
 - 3) piiriveekogude Eestis paiknevad osad;
 - 4) Võrtsjärv;
 - 5) Mullutu laht;
 - 6) Suurlaht;
 - 7) Emajõgi;
 - 8) Narva jõgi;
 - 9) Nasva jõgi;
 - 10) Väike-Emajõgi Võrtsjärvest Pikasilla sillani;
 - 11) Kasari jõgi suudmest kuni Vigala jõe suudmeni.
- (2) Avalikud veekogud kuuluvad riigile. Avalikud veekogud ei ole tsiviilkäibes.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 6. Vee ja veekogu kasutamine

- (1) Vee ja veekogu kasutamine toimub avaliku kasutamisenä või erikasutusena.
- (2) Veekogu avalik kasutamine on veekogu kasutamine igapähe poolt ilma veekogu seisundit mõjutavate ehitiste või tehnovahenditeta vastavalt käesoleva seaduse §-le 7.
- (3) Vee erikasutus on vee kasutamine veekogu või põhjaveekihi seisundit mõjutavate ainete, ehitiste või tehnovahenditega vastavalt käesoleva seaduse §-le 8.

§ 7. Veekogu avalik kasutamine

- (1) Veekogu avalik kasutamine on veevõtt, suplemine, veesport, veel ja jää liikumine ja kalapüük seaduses sätestatud ulatuses. Veekogu avaliku kasutamiseega ei tohi rikkuda võõral maatükil viibimist reguleerivaid seadusesätteid.
- (2) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirja [kinnitab keskkonnaministri ettepanekul Vabariigi Valitsus](#) . Nimekirja ei lülitata:
 - 1) ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu;
 - 2) mitme kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluta seisuveekogu pindalaga vähem kui viis hektarit;
 - 3) vooluveekogu valgalaga vähem kui 25 km² ning sellel asuvat paisjärve;
 - 4) seisuveekogu või selle osa, mis asub kaitsevæe ja Kaitseliidu harjutusväljal;
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]
 - 5) veekogu või selle osa, mida kasutatakse joogivee võtmiseks.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2¹) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirjast võib Vabariigi Valitsus kinnisasja omaniku põhjendatud taotlusel ja kohaliku omavalitsuse kirjalikul nõusolekul ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluga seisuveekogu või vooluveekogu osa välja arvata.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(3) Loodusõnnetuse korral on kahjustuspiirkonnas lubatud veekogude avalik kasutamine.

(4) Inimese tervise ja turvalisuse tagamiseks võib kohalik omavalitsus piirata ajutiselt avalikult kasutatava veekogu või selle osa avalikku kasutamist, omades selleks eelnevalt Keskkonnaameti kirjalikku kooskõlastust.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(5) Kohalik omavalitsus avaldab avalikult kasutatava veekogu avaliku kasutamise ajutise piiramise teate kohalikus või maakondlikus ajalehes ja võimalusel ka muudes kohalikes massiteabevahendites vähemalt nädal enne ajutise piirangu kehtestamist.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(6) Teates märgitakse vähemalt avalikult kasutatava veekogu nimi ja asukoht, mille avalikku kasutamist piiratakse, piirangu kehtivusperiood ning piirangu kehtestamise põhjus. Kui piiratakse veekogu osa avalikku kasutamist, siis tuleb lisaks eelnimetatud teabele näidata teates piiranguala suurus ja võimalusel täpsed piirid või vähemalt piiranguala suurus ja koht, kus saab tutvuda piiranguala piiride kaardi või piiride täpse kirjeldusega.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(7) Kaitseministeerium või tema volitatud kaitseväge või Kaitseliidu struktuuriüksus võib piirata kaitseväge ja Kaitseliidu harjutusväljale jääva avalikult kasutatava vooluveekogu või selle osa kasutamist kaitseväge ja Kaitseliidu üksuste taktikaliste harjutuste, õppuste, laskmiste ja lõhketööde ning relvade, lahingumoonna, lahingu- ja muu tehnika katsetamise ajaks. Asjaomase teate avalikustamise ja teate sisule esitatavate nõuete suhtes kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 sätestatud.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 8. Vee erikasutus

(1) Vee erikasutuseks peab kasutajal olema tähtajaline luba ja võõra maa kasutamise korral ka maaomaniku nõusolek.

(2) Vee erikasutusluba peab olema, kui:

1) võetakse vett pinnaveekogust, sealhulgas ka jää võtmise korral enam kui 30 m³/ööpäevas;

2) võetakse põhjavett rohkem kui 5 m³ ööpäevas;

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

3) võetakse mineraalvett;

4) juhitakse heitvett ja teisi vett saastavaid aineid suublasse;

5) toimub veekogu tõkestamine, paisutamine, veetaseme alandamine või hüdroenergia kasutamine;

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

6) toimub veekogu süvendamine või veekogu põhja pinnase paigaldamine;

7) uputatakse tahkeid aineid veekogusse;

8) toimub põhjavee täiendamine, allalaskmine või ümberjuhtimine;

9) vee kasutamisel muudetakse vee füüsikalisi või keemilisi või veekogu bioloogilisi omadusi.

(3) Isikliku majapidamise heitvee või vähem kui viie kuupmeetri heitvee pinnasesse juhtimiseks ööpäevas ei ole vaja vee erikasutusluba, kuid see tegevus peab vastama käesoleva seaduse § 24 alusel kehtestatud heitvee pinnasesse juhtimise korra nõuetele.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3¹) Heitvee pinnasesse juhtimiseks väljaspool oma maatüki piire on vaja võõra maatüki omaniku kirjalikku nõusolekut.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) Abinõude rakendamine pinnaveekogude korrashoiuks ei ole vee erikasutus, kui selleks ei kasutata kemikaale.

(5) Dispergentide kasutamine käesoleva seaduse § 26⁶ lõikes 1 nimetatud saasteainete merre heitmisest põhjustatud merereostuse tõrjumiseks merereostusest tuleneva kahju vähendamise eesmärgil ei ole vee erikasutus. Kasutaja peab dispergentide kasutamiseks eelnevalt saama Keskkonnainspektsiooni nõusoleku.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 9. Vee erikasutusluba ja ajutine vee erikasutusluba

(1) Vee erikasutusõigus tekib tähtajalise vee erikasutusloa alusel.

(1¹) Vee erikasutusloa taotlemise ja väljaandmise menetlusele kohaldatakse avatud menetluse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.

(2) Vee erikasutusloale kantakse sõltuvalt käesoleva seaduse § 8 lõikes 2 sätestatud vee erikasutusest:

- 1) vee võtmise lubatud kogused ja aeg veehaarete ja põhjaveekihtide kaupa;
- 2) veekogust võetava vee koguse määramise, vee kvaliteedi kontrollimise ja võetud vee arvestuse pidamise nõuded;
- 3) põhjavee kvaliteedi kontrollimise ja põhjavee taseme mõõtmise nõuded;
- 4) saasteainete suurim lubatav sisaldus ärajuhitas heitvees;
- 5) saasteainete suublasse viimise lubatud kogused ja aeg väljalaskude ning saasteainete kaupa, arvestades parimat võimalikku tehnikat;
- 6) saasteainete suubla seire nõuded;
- 7) saasteainete seire nõuded;
- 8) suubla kvaliteedinõuded;
- 9) vee erikasutuse mõju põhjaveekihile, veekogule või suublale vähendavad meetmed ja nende rakendamise tähtajad;
- 10) nõuded teabe esitamiseks vee erikasutusloa andjale;
- 11) parim võimalik tehnika vee kasutamiseks ja reovee puhastamiseks, arvestades selle kaasaegsust ja tõhusust, vee erikasutajale kättesaadavust ning majanduslikku ja tehnilist vastuvõetavust;
- 12) teave, mis on vajalik kanda vee erikasutusloale tulenevalt käesoleva paragrahvi lõike 14 alusel kehtestatud korrast.

(3) Vee erikasutusloa taotlejal peab olema veekogu omaniku nõusolek, kui vee erikasutus toimub võõral veekogul. Nimetatud nõusolekut ei nõuta käesoleva seaduse §-s 13 sätestatud juhul.

(3¹) Avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitise ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga Tehnilise Järelevalve Ameti kooskõlastus avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitist kavandavatele projekteerimistingimustele või planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1 sätestatud luba. Avalikku veekogusse veekaabelliini ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga käesoleva seaduse § 22² lõikes 1 sätestatud nõusolek. Avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendamata ehitise ehitamisel võrdsustatakse veekogu omaniku nõusolekuga planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1 sätestatud luba või käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 1 sätestatud hoonestusloa menetluse algatamise otsus.

24.05.2011 16:00

Veaparandus – Parandatud ülaindeksi asukoht lauseosas „planeerimisseaduse § 16¹ lõikes 1“. Alus: "Riigi Teataja seaduse" § 10 lõige lõige 4.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(4) [Kehtetu – RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(5) Vee erikasutusloa annab Keskkonnaamet. Vee erikasutusloa tegevuseks merel annab Keskkonnaministeerium, välja arvatud juhul, kui merre juhitakse heitvett, teisi saastavaid aineid või ehitatakse või rekonstrueeritakse lautrikohta või kaldakindlustust.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(6) Vee erikasutusloa andmisel arvestatakse vee kasutamise võimalust ühisveevärgist ning reovee puhastamise võimalust ja heitvee ärajuhtimise võimalust ühiskanalisatsiooni kaudu. Kui kasutatud veevaru ei ole piisav, tagatakse esmajärjekorras elanike ning tervishoiu-, hoolekande-, õppe- ja kasvatusasutuste ning toiduainetööstuse joogiveevajadus.

(7) Vee erikasutusloa kirjaliku taotluse esitab taotleja vee erikasutusloa andjale, mille alusel vee erikasutusloa andja teeb otsuse keskkonnamõju hindamise algatamise või algatamata jätmise kohta. Vee erikasutusloa antakse kuni viieks aastaks. Vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsus tehakse vee erikasutusloa taotlejale teatavaks posti teel või elektrooniliselt kolme kuu jooksul, arvates taotluse menetlusse võtmise kuupäevast. Vee erikasutusloa taotlusmaterjalid koostab taotleja oma kulul.

(8) Kui olemasolevast suurema saastamise või kahju ärahoidmine ei ole võimalik antud vee erikasutusloa alusel, võidakse vee erikasutusloa omavale isikule anda ajutine vee erikasutusloa, kui sellega lubatav vee erikasutus ei kahjusta inimese tervist ega põhjusta suubla või põhjaveekihi seisundi halvendamist ulatuses, mis muudab need kasutamiskõlbmatuks.

(9) Ajutine vee erikasutusloa antakse ajaks, mis on vajalik suurema saastamise või kahju ärahoidmiseks. Ajutisele vee erikasutusloale kantakse käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tingimused.

(10) Vee erikasutusloa andmisest keeldutakse, kui:

- 1) veevaru ei ole piisav või ohustab vee erikasutus otseselt inimese tervist või keskkonda;
- 2) suubla või põhjaveekihi seisundit halvendatakse ulatuses, mis muudab need kasutamiskõlbmatuks;
- 3) taotletav tegevus ei ole kooskõlas õigusaktidega;
- 4) loa taotlemisel on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid;
- 5) [Kehtetu – RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

(10¹) Vee erikasutusluba muudetakse, kui:

- 1) vee erikasutaja nimi või ärinimi, isikukood või ettevõtja registrikood, aadress või kontaktinfo või vastutava isiku nimi on muutunud;
- 2) vee erikasutusloa kehtestatud nõuete aluseks olnud õigusnormid on muutunud ja avalik huvi vee erikasutusloa muutmiseks kaalub üles isiku usalduse;
- 3) vee erikasutusloaga määratud tegevusest tulenev oluline keskkonnamõju põhjustab kahjulikke keskkonnamuutusi, mistõttu tuleb muuta loaga kehtestatud nõudeid;
- 4) õnnetuste vältimiseks tuleb kasutada muid meetmeid, kui vee erikasutusloaga on määratud;
- 5) vee erikasutusloa omaja on esitanud selleks põhjendatud taotluse.

(11) Vee erikasutusloa andja tunnistab vee erikasutusloa kehtetuks, kui selle saanud:

- 1) isik ei täida erikasutusloale kantud nõudeid;
- 2) isiku tegevuses ilmnevad käesoleva paragrahvi lõikes 10 nimetatud asjaolud.

(12) Käesoleva paragrahvi lõikes 11 nimetatud asjaolude ilmnemisel toimetab vee erikasutusloa andja vee erikasutajale posti teel või elektrooniliselt kätte teate tähtajaliste meetmete kohta, mille mitterakendamine toob kaasa vee erikasutusloa kehtetuks tunnistamise.

(13) Kui vee erikasutusloa või ajutise vee erikasutusloa andmisel ei ole järgitud õigusaktide nõudeid, võib loa andja sellise loa kehtetuks tunnistada.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(14) Vee erikasutusloa ja ajutise vee erikasutusloa andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vormid [kehtestatakse keskkonnaministri määrusega](#) .

(15) Vee erikasutusloa andja korraldab vee erikasutuslubadega seotud andmete kogumist, kontrollimist ja nende edastamist andmekogule.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

§ 9¹. Avatud menetlus vee erikasutusloa andmisel ning ajutise vee erikasutusloa andmise ja sellest keeldumise avalik teatavakstegevmine

(1) Vee erikasutusloa andja avaldab vee erikasutusloa taotluse saamisest alates 21 päeva jooksul pärast vee erikasutusloa taotluse menetlusse võtmise kohta teate ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teadaandes märgitakse vähemalt:

- 1) vee erikasutusloa taotleja nimi või ärinimi, registrikood selle olemasolu korral ja asukoht;
- 2) tegevuse asukoht, mille jaoks vee erikasutusluba taotletakse;
- 3) tegevuse lühikirjeldus, mille jaoks vee erikasutusluba taotletakse;
- 4) teave selle kohta, kus saab taotluse ja vee erikasutusloa eelnõuga tutvuda.

(2) Teave vee erikasutusloa alusel kavandatava tegevuse toorme, kemikaali, muu materjali, tehnoloogia või toote koostise ja kasutamise kohta on konfidentsiaalne, kui see on esitatud vee erikasutusloa taotluse eraldi osana ning sellele on selgelt märgitud «Ärisaladus». Otsuse teabe konfidentsiaalsuse kohta langetab vee erikasutusloa andja, arvestades andmekaitset reguleerivate õigusaktide nõudeid.

(3) Igaühel on õigus vee erikasutusloa taotluse kohta esitada vee erikasutusloa andjale kirjalikke ettepanekuid ja vastuväiteid käesoleva seaduse § 9 lõikes 7 nimetatud aja jooksul. Kirjalikud ettepanekud ja vastuväited peavad sisaldama esitatud ettepaneku või vastuväite põhjendust.

(4) Kui see on vajalik asja õigeaks lahendamiseks või vastanduvate huvide tasakaalustamiseks, viib vee erikasutusloa andja menetlusosalise taotlusel või oma initsiatiivil läbi avaliku istungi.

(5) Vee erikasutusloa andja teeb vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsuse avalikult teatavaks ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded seitsme päeva jooksul pärast vee erikasutusloa andmist või sellest keeldumise otsuse tegemist.

(6) Ajutise vee erikasutusloa andmise või sellest keeldumise otsus tehakse avalikult teatavaks ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(7) Käesoleva seaduse § 9 lõike 10¹ punkti 1 alusel algatavad vee erikasutusloa muutmise menetlusele ja vee erikasutusloa kehtetuks tunnistamise menetlusele avatud menetluse sätteid ei kohaldata.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

§ 10. Kallasrada

(1) Kallasrada on kaldariba avaliku veekogu ja avalikuks kasutamiseks määratud veekogu ääres ning asub kaldavööndis. Kallasraja laiust arvestatakse lamekaldal keskmise veeseisu piirjoonest ja kõrgkaldal kaldanõlva

ülemisest servast, lugedes viimasel juhul kallasrajaks ka vee piirjoone ja kaldanõlva ülemise serva vahelist maariba.

(2) Kallasraja laius on:

- 1) laevatatavatel veekogudel 10 meetrit;
- 2) teistel veekogudel 4 meetrit;
- 3) suurvee ajal, kui kallasrada on üle ujutatud, 2 meetri laiune kaldariba, mida mööda võib vabalt ja takistamatult veekogu ääres liikuda.

(3) Kallasraja kasutaja ei tohi kallasraja kasutamisega kahjustada kaldaomaniku vara.

(4) Avalikult kasutataval veekogul puudub kallasrada:

- 1) sadamas;
- 2) tootmisvee veehaarde vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas;
- 3) enne asjaõigusseaduse jõustumist õiguspäraselt kallasrajale püstitatud ehitisel;
- 4) hüdrograafiateenistuse ja seirejaamaehitisel;
- 5) kalakasvatusehitisel;
- 6) hüdroelektrijaama vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhtudel peab kallasraja sulgeja kinnise territooriumi tähistama ja võimaldama kinnisest territooriumist möödapääsu.

(6) Vähima vajaliku teeninduspiirkonna määramine toimub läbi detailplaneeringu, mis kooskõlastatakse Keskkonnaametiga.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 11. Tasu vee ja veekogu kasutamise eest

Vee erikasutusõiguse tasu makstakse keskkonnatasude seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide järgi.

[RT I 2005, 67, 512- jõust. 01.01.2006]

§ 11¹. [Kehtetu – RT I 2005, 67, 512- jõust. 01.01.2006]

§ 12. Põhjaveevarude hindamine

(1) Põhjaveevaru hindamiseks tehakse uuringuid.

(2) Põhjaveehaarde eeluuringuid korraldab Keskkonnaministeerium.

(3) Põhjaveevarude hindamise korra [kehtestab keskkonnaminister oma määrusega](#) .

(4) Põhjaveehaarde rajamisel tootlikkusega üle 500 m³ ööpäevas tuleb eelnevalt uuringutega määrata põhjaveevaru.

(5) Hüdrogeoloogiliste tööde tegemiseks on nõutav hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsents.

(6) Põhjaveevarude, sealhulgas mineraalveevarude määramiseks, uuringute ja ekspertiisi korraldamiseks moodustatakse põhjaveekomisjon. [Põhjaveekomisjoni põhimääruse ja koosseisu kinnitab keskkonnaminister. Põhjaveevarud kantakse riiklikku registrisse keskkonnaministri otsuse alusel](#) .

(6¹) Põhjaveekomisjoni ülesanded on:

- 1) põhjaveevarude, sealhulgas mineraalveevarude määramise, uuringute ja ekspertiiside korraldamine;
- 2) põhjaveevaru uuringuaruannete läbivaatamine ja keskkonnaministrile ettepanekute tegemine põhjaveevarude riiklikku registrisse kandmiseks.
- 3) põhjavee uurimise, kasutamise ja kaitse olukorra hindamine ning uuringuvajaduste ja -suundade määramine;
- 4) Keskkonnaministeeriumi ja Keskkonnaameti nõustamine põhjavee kasutamisega seonduvates tegevustes;

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

5) hinnangu andmine põhjaveeuuringute tulemustele ja põhjaveealaste õigusaktide eelnõudele.

(7) Põhjaveevarude uuringuid finantseerib põhjavee erikasutaja või põhjavee erikasutusloa taotleja.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12¹. Veeuuringud

(1) Veeuuring on vee, vee-elustiku, pinnase, reoveesette või ohtlike ainete, sealhulgas naftasaaduste proovi võtmine ja analüüsimine ning järelduste tegemine riikliku või kohaliku omavalitsuse keskkonnaseire, reostuse kindlakstegemise ja keskkonnaloa taotlusmaterjalide kontrollimise eesmärgil. Veeuuringuks loetakse ka vee-ettevõtja poolt proovide võtmist, analüüsimist ja järelduste tegemist keskkonnaseire eesmärgil.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Maatüki, transpordivahendi või ehitise omanik või valdaja ei tohi keelata veeuringute tegemiseks proovide võtmist veekogust, pinnasest, põhjaveest, transpordivahendist või ehitisest, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 2¹ sätestatud juhul.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2¹) Kui veeproovide võtmiseks on vaja rajada puurauk, tohib seda teha ainult maatüki omaniku või valdaja nõusolekul.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Veeuringute tegemiseks vajalikke proove analüüsivad katselaborid. Nõuded katselaborite kohta ning proovivõtu meetodid ja analüüsi referentmeetodid kehtestab reovee, heitvee, reoveesette ning põhja-, pinna- ja merevee osas [keskkonnaminister määrusega](#) .

(4) Katselaborite võrdluskatse on mitme katselabori osalemisel samalaadsete proovide katsetuste korraldamine, teostamine ja hindamine katselabori pädevuse ning tulemuste õigsuse tõendamise eesmärgil.

(5) Akrediteeritud või akrediteerimist taotlevatele katselaboritele on võrdluskatsetest osavõtt soovituslik.

(6) Katselaborid, kes teevad analüüse veeuringute raames või täidavad riigi keskkonnaseire programmi, peavad olema akrediteeritud ja sooritama vähemalt üks kord aastas katselaborite võrdluskatsed.

(7) Katselaborite võrdluskatseid korraldavad keskkonnaministri poolt selleks katselaborite hulgast volitatud reovee, heitvee ning reoveesette, põhja-, pinna- ja merevee ning vajadusel ohtlike ainete proovide analüüsimise õigsuse eest vastutavad referentlaborid.

(8) Referentlaborina tegutsemise õiguse annab katselabori kirjaliku taotluse alusel keskkonnaminister käskkirjaga.

(9) Keskkonnaminister annab õiguse tegutseda referentlaborina ühele katselaborile igast käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud valdkonnast. Referentlabor peab:

- 1) sooritama oma valdkonna riikidevahelised võrdluskatsed;
- 2) katselaboreid metoodiliselt juhendama;
- 3) hindama katselaborite poolt kasutatud analüüsimetodite vastavust käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud analüüsi referentmetoditele;
- 4) läbi viima katselaborite võrdluskatseid ja hindama nende tulemusi;
- 5) andma täienduskoolitust.

(10) Keskkonnaministril on õigus peatada referentlaborina tegutsemise õiguse aluseks oleva käskkirja kehtivus osaliselt või täielikult, kui referentlabor ei täida käesoleva paragrahvi lõikes 9 nimetatud referenttoiminguid.

(11) Katselaborite võrdluskatse korra [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .

(12) Referentlabor täidab käesoleva paragrahvi lõike 9 punktides 1–5 nimetatud referenttoiminguid riikliku tellimuse alusel, mille esitab keskkonnaminister.

(13) Veeuringuid, mille järele tekib vajadus vee või pinnase reostamise tõttu, finantseerib reostaja. Kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, finantseeritakse vee, pinnase või reoveesette reoainesisalduse uuringuid riigieelarvest.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12². Veeuringut teostavale proovivõtjale esitatavad nõuded

(1) Veeuringut teostav proovivõtja peab kasutama sobivaid mõõte- ja proovivõtuvahendeid ning olema atesteeritud.

(2) Proovivõtja atesteerimine on veeuringut teostava proovivõtja tehniliste teadmiste, väljaõppe ja kogemuste hindamine, lähtudes käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud atesteerimise korras esitatud nõuetest.

(3) Veeuringut teostava proovivõtja atesteerimist [korraldab Keskkonnaministeerium](#) . Veeuringut teostavat proovivõtjat atesteeritakse iga nelja aasta järel keskkonnaministri määrusega kehtestatud atesteerimise korra kohaselt.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 12³. Hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsents

(1) Hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsents (edaspidi *litsents*) on tegevusluba, mis annab õiguse järgmiste hüdrogeoloogiliste tööde tegemiseks:

- 1) hüdroteoloogilised uuringud;
- 2) hüdroteoloogiline kaardistamine;
- 3) puuraukude ja puurkaevude projekteerimine;
- 4) puuraukude ja puurkaevude puurimine ja likvideerimine.

(2) Litsentsi annab keskkonnaministri viieks aastaks moodustatud viieliikmeline litsentsikomisjon, kelle koosseisu peab kuuluma Tehnilise Järelevalve Ameti esindaja.
[RT I 2007, 66, 408- jõust. 01.01.2008]

(3) Litsents antakse kaheks aastaks või ühe konkreetse hüdroteoloogilise töö tegemiseks.

(4) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 nimetatud tegevusteks antakse isikule, kes omab:

- 1) geoloogia- või keskkonnatehnoloogiaalast kõrgharidust või selle haridusega töötajat;
- 2) vähemalt üheaastast hüdroteoloogiliste tööde tegemise kogemust.

(5) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud tegevuseks antakse isikule, kes omab vähemalt kaheaastast puurkaevude ja puuraukude puurimise ja likvideerimise kogemust.

(6) Litsentsi andmisest keeldutakse, kui:

- 1) litsentsi taotleja on esitanud valeandmeid või võltsitud dokumendi;
- 2) litsentsi taotleja ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 4 või 5 sätestatud nõuetele;
- 3) ilmneb, et litsentsi taotleja ei ole hüdroteoloogiliste tööde tegemisel järginud õigusaktides sätestatud nõudeid.

(7) Litsentsi andja tunnistab litsentsi kehtetuks, kui esineb üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- 1) ilmneb, et litsentsi taotlemisel on esitatud valeandmeid;
- 2) ilmnevad vastuolud õigusaktide nõuetega.

(8) Litsentsi taotlemise, andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise korra ning litsentsi vormi [kinnitab Vabariigi Valitsus määrusega](#) .
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

3. peatükk

VEE JA VEEKOGU KASUTAMISE LIIGID

§ 13. Vee kasutamine olmes

(1) Joogivesi on joogiks, toiduvalmistamiseks ja muudeks olmevajadusteks kasutatav vesi. Kohalik omavalitsus tohib piirata joogivee kasutamist, kui seda ei jätku inimeste ning ravi- ja haridusasutuste joogi- ja toiduvalmistamisvajaduse rahuldamiseks.

(2) Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuded ning analüüsimeetodid [kehtestab sotsiaalminister oma määrusega](#) .

(3) Joogiks, toiduvalmistamiseks ja muudeks olmevajadusteks on igal isikul õigus veekogu avaliku kasutamise või vee erikasutuse korras kasutada pinna-, põhja- ja merevett.

(4) Joogiveeks kasutatava või kasutada kavatsetava pinna- ja põhjavee kvaliteedi- ja kontrollinõuded kehtestab vee joogiveeks töötlemise meetodeid arvestades [sotsiaalminister oma määrusega](#) .

(5) Joogivee käitleja kontrollib käesoleva paragrahvi lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud kvaliteedinõuete ja käesoleva seaduse § 13² lõikest 2 tulenevate nõuete täitmist oma kulul.
[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(6) Vee erikasutajal on õigus töödelda vett joogiveeks ja seda müüa.

(7) Veekogu omanikult ei pea nõusolekut saama või temaga lepingut sõlmima omavalitsus, kes omab või valdab käesoleva seaduse jõustumise ajal töötavat joogiveehaaret voolu- või seisuveekogust. Selle omavalitsuse kasuks seatakse kasutusvaldus vee erikasutusõigusele, mis on kitsendatud joogivee võtmisele ja veekogu hooldamisele.

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud kasutusvaldusest tulenevaid õigusi ja kohustusi teostab veehaaret omava või valdava kohaliku omavalitsuse poolt määratud isik. Veekogu omanik ei tohi nõuda tasu kasutusvalduse seadmise eest ega takistada õiguse teostamist.

(9) Joogiveehaardesse kuuluvate veekogude nimekirja [kinnitab keskkonnaminister veehaarete kaupa](#) .

§ 13¹. Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise luba

(1) Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümiseks peab joogivee käitlejal olema luba.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(2) Loale kantakse:

- 1) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse põhjused;
- 2) piirkond, kus müüakse joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavat joogivett;
- 3) joogivee kvaliteedinäitajad, mis ei vasta joogivee kvaliteedinõuetele;
- 4) kvaliteedinõuetele mittevastava joogivee hinnangulise tarbimise kogus aastate lõikes ja inimeste arv, kes seda joogivett tarbivad;
- 5) toitu käsitlevate ettevõtete nimekiri, mida varustatakse joogivee kvaliteedinõuetele mittevastava joogiveega;
- 6) abinõude programm joogivee kvaliteedinäitajate mittevastavuse likvideerimiseks;
- 7) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse kestus;
- 8) joogivee seirenõuded.

(3) Kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise loa annab joogivee käitlejale Terviseamet.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(4) Luba antakse joogivee käitlejale kuni kolmeks aastaks taotlusmaterjalide alusel.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

(5) Loa andmisest keeldutakse, kui:

- 1) joogivee kvaliteedinõuetele mittevastav joogivesi avaldab inimese tervisele otseselt või kaudselt negatiivset mõju;
- 2) [kehtetu – RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]
- 3) loa taotlemisel on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

(6) Terviseamet peatab või tunnistab loa kehtetuks sellest loa omajat eelnevalt informeerides, kui:

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

- 1) loa omaja ei täida loa saamisega tekkinud kohustusi ja nõudeid;
- 2) loa omaja tegevuses ilmnevad käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolud.

(7) Loa andmise, muutmise, peatamise ja kehtetuks tunnistamise kord, loa taotlemiseks vajalike materjalide loetelu ja loa vorm [kehtestatakse sotsiaalministri määrusega](#) .

§ 13². Joogivee käitleja ülesanded

(1) Joogivee käitleja on ettevõtja, kelle tegevuseks on joogivee tootmine, varumine, töötlemine, pakendamine või muud toimingud, mille tulemusel joogivesi on kättesaadav tarbijale või teisele ettevõtjale, kes oma tegevuses peab kasutama joogivett tasu eest või tasuta. Joogivee käitlejaks ei loeta individuaalsest veevõtukohast vee võtjat, kes võtab vett keskmiselt vähem kui 10 m³ ööpäevas või vähem kui 50 inimese tarbeks, välja arvatud juhul, kui joogiveega varustamine on osa majandustegevusest või avalik-õiguslikust tegevusest.

(2) Joogivee käitleja tagab joogivee vastavuse käesoleva seaduse ja rahvatervise seaduse nõuetele ning nende seaduste alusel joogiveele kehtestatud õigusaktide nõuetele kohani, kus joogivesi saab kättesaadavaks teisele käitlejale või tarbijale, kui joogivee käitleja ja kinnistu omanik ei ole kokku leppinud teisiti.

(3) Joogivee käitleja:

- 1) koostab joogivee kontrolli kava kolmeks aastaks ning kooskõlastab kava Terviseametiga;
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
- 2) esitab Terviseametile joogivee kontrolli kava täitmise andmed ja järelevalveametniku nõudel katseprotokollide koopiad või andmebaasist väljavõttena uuringuandmed üks kord kvartalis kirjalikult või digitaalselt;
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
- 3) teeb järelevalveametniku nõudel lisauuringuid joogivee reostumise või reostumise kahtluse korral;
- 4) uurib joogivee kvaliteedinõuetele mittevastavuse põhjusi, rakendab vajalikke abinõusid puuduste kõrvaldamiseks ning teavitab puudustest viivitamatult tarbijat ja käitlemise asukohajärgset Terviseametit;
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
- 5) edastab tarbijaile ja järelevalveametnikele teavet käideldava joogivee nõuetekohasuse kohta avaliku teabe seaduses sätestatud korras;
- 6) teavitab Terviseametit joogivee reostumise või vee andmise katkestamise igast juhtumist, mis ületab 24 tundi;
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]
- 7) korraldab mikrobioloogiliste, keemiliste ja indikaatornäitajate uuringuid akrediteeritud laboris.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tegevusi teostab joogivee käitleja oma kulul.

[RT I 2007, 1, 1- jõust. 01.02.2007]

§ 14. Vee kasutamine tootmises

- (1) Tootmisvesi on tootmiseks vajalikele tingimustele vastav vesi.
- (2) Tootmise vajaduseks on igal isikul õigus vee erikasutuse korras kasutada pinna-, põhja- ja merevett.
- (3) Joogivee kvaliteediga vett, sealhulgas põhjavett, võib kasutada tootmise vajaduseks, kui seda nõuab tootmistehnoloogia või kui muu vee kasutamine on seotud ülemääraste kulutustega.
- (4) Veekasutajal on õigus töödelda vett tootmisveeks ja seda müüa.
- (5) [Kehtetu – RT I 1996, 13, 240- jõust. 29.02.1996]
- (6) Kohalikul omavalitsusel on õigus elanike olmevajaduste rahuldamiseks erakorraliste asjaolude (loodusõnnetus, veeavarii) puhul piirata joogivee kvaliteediga vee kasutamist tootmises.

§ 15. [Kehtetu – RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 16. Vee-energia saamine

- (1) [Kehtetu – RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]
- (2) Vee erikasutuseks vee-energia saamise eesmärgil ei väljastata luba, kui erikasutusega kaasnev maaomanike ja teiste veekasutajate õiguste kitsendamine ning veekogu seisundi muutmine on ökoloogilis-majanduslikult põhjendamata.
- (3) Vee-energia saamisel vooluvee tõkestamisega ja paisutamisega rakendatakse käesoleva seaduse § 17 nõudeid.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 17. Veekogu paisutamine, veetaseme alandamine ja veekogu tõkestamine

- (1) Veekogu paisutamine on tegevus, millega tõstetakse looduslikku veetaset rohkem kui 0,3 meetrit.
- (2) Veekogu veetaseme alandamine on olemasoleva veetaseme langetamine rohkem kui 0,3 meetrit.
- (3) Veekogu tõkestamine on vooluveekogus toimuv tegevus, mis muudab voolu suunda või kiirust, takistab või pidurdab voolamist, peab kinni vooluga kaasa liikutavat ujuprahti või paneb seda allavoolu liikuma, nagu paisude, tammide, sildade, kaide ja paalide rajamine.
- (4) Paisutamist kavandav isik peab saama veekogu paisutamiseks kirjaliku nõusoleku maaomanikult, kellele kuuluvale maale pais ehitatakse või kelle maa niiskusrežiimi paisutamine võib mõjutada.
- (5) Arvestades eksperdiarvamust või keskkonnamõju hindamise tulemust, peab paisu omanik veeloa andja põhjendatud nõudmisel tagama kalade läbipääsu nii paisust üles- kui ka allavoolu.
- (6) Maa, maaparandussüsteemi ja tehnoarajatise omanikule tasub veekogu paisutamiseks või veetaseme alandamiseks välja antud vee erikasutusloa nõuete rikkumisega tekitatud kahju veekogu paisutanud või veetaset alandanud isik.
- (7) Veekogu paisutamisele, veetaseme alandamisele ja veekogu tõkestamisele ning paisule esitatavad nõuded kehtestab keskkonnaminister määrusega.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 18. Veeliiklus

- (1) Avaliku ja avalikult kasutatava veekogu kasutamine liiklemiseks on lubatud, kui seda seaduse või muu õigusaktiga ei piirata.
- (2) Kui eraõigusliku isiku omandis olev veekogu ei ole määratud avalikuks kasutamiseks, tohib sellel liigelda ainult omaniku loal.
- (3) Veekogul liikleja on kohustatud vältima maaomanike ja teiste veekogu ja vee kasutajate õiguste rikkumist, vee-elustiku, veekogu süngi, kallaste, vesiehitiste ja tehnovõrkude kahjustamist ning täitma kahjulike mõjutuste levimise tõkestamiseks kehtestatud nõudeid.
- (4) Supelrannaks kuulutatud veekogul või selle osal veesõidukitega liigelda ei tohi, välja arvatud teenistusülesandeid täitvad veesõidukid.
- (5) Maavanemal on õigus oma korraldusega keelata avalikul ja avalikult kasutataval veekogul veesõidukitega liiklemine, kehtestada liikluskiruse piirang ja keelata veekogujääl minek, kui liiklemine, veesõiduki suur kiirus või jääleminek:

- 1) ohustab veeliiklust;
- 2) kahjustab või võib kahjustada veekogu seisundit ning lõhkuda veekogu kaldaid;
- 3) kahjustab või võib kahjustada kalavarusid või kalakoelmute seisukorda;
- 4) häirib teisi veekogu kasutajaid;
- 5) ohustab jääleminejaid.

(6) Maavanema käesoleva paragrahvi lõike 5 kohased korraldused tehakse avalikult teatavaks ning nad jõustuvad ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded avaldamisele järgneval päeval.

(7) Keegi ei tohi veeliiklust ohustada. Paadisilla ja tähistatud kalapüümisega tohib tõkestada kuni kolmandiku veeliikluseks kasutatava vooluveekogu laiusest.

(8) Käesoleva seaduse § 5 lõike 2 punktis 2 nimetatata siseveekogudel veesõidukite hoidmise ja kasutamise nõuded [kehtestab keskkonnaminister](#) .

(9) Veekogude kasutamist lennunduses reguleerib lennundusseadus.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 18¹. Veeliiklus laevakanalil ja laevakanali kasutamine

(1) Avalikult kasutatava veekogu põhja selle süvendamise teel õiguslikul alusel rajatud laevateel, mis asub väljaspool sadama akvatooriumi piire (laevakanal), korraldab veeliiklust laevakanali valitseja. Laevakanali valitsejaks on veekogu omanik või isik, kellele laevakanali valitsemise õigus on õigusaktides ettenähtud korras lepinguga üle antud.

(2) Laevakanali kasutamiseks loetakse piki laevakanalit sõitmist laeva poolt, mis oma süvise tõttu ei saa sellel veekogul liigelda laevakanalit kasutamata.

(3) Laevakanali valitsejal on õigus kehtestada laevakanali kasutamise eest tasu. Tasus sisalduvad laevakanali rajamiseks, korrashoiuks ja selles ohutu laevaliikluse tagamiseks vajalikud kulutused.

§ 19. Vee kasutamine tule tõrjumiseks

- (1) Vee võtmine tule tõrjumiseks ei ole vee erikasutus.
- (2) Veekogu omanik ei tohi keelata vee võtmist tule tõrjumiseks.

4. peatükk VEEKASUTAJA ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

§ 20. Veekasutaja õigused ja nende kaitse

(1) Veekasutaja on isik, kes võtab vett veekogust või põhjaveekihist, juhib suublasse heitvett või kasutab veekogu muul viisil.

(2) Veekasutajal on õigus kooskõlas käesoleva seadusega ja sellest tulenevate õigusaktidega kasutada vett ja veekogu ning rajada selleks vajalikke ehitisi.

§ 21. Veekasutaja kohustused

Veekasutaja on kohustatud:

- 1) kasutama vett otstarbekalt ja säästlikult ning täitma vee kasutamiseks kehtestatud nõudeid;
- 2) hoiduma teiste veekasutajate ja maaomanike õiguste rikkumisest ning veekasutusega kahju tekitamisest inimeste tervisele, loodusele ja majandusobjektidele;
- 3) vee erikasutuse korral pidama arvestust kasutatava vee ning heitvee hulga ja omaduste üle;
- 4) korraldama heitvee seiret vee erikasutusloaga määratud tingimustel ja korras;
- 5) järgima veehaarde sanitaarkaitse nõuete täitmist;
- 6) esitama vähemalt üks kord aastas vee erikasutusloa andjale aruande kasutatud vee ning heitvee hulga ja suublasse juhitud reoainete koguse kohta. Aruande vormi, esitatavate andmete ulatuse ja aruande esitamise korra [kehtestab keskkonnaminister määrusega](#) .
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 22. Veekasutaja õiguste kitsendamine teiste veekasutajate huvides

Ühe veekasutaja õigusi võib teise veekasutaja huvides seadusega kitsendada, kui sellega ei halvene joogiveekasutuse tingimused.

4¹. peatükk

AVALIKU VEEKOGU KOORMAMINE EHITISEGA

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

1. jagu

Üldsätted

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22¹. Avaliku veekogu ehitisega koormamise üldised nõuded

(1) Avaliku veekogu põhja koormamine ehitisega, mis ei ole kaldakinnisasja osa, on lubatud ainult seaduses sätestatud juhtudel, tingimustel ja korras.
[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(2) Avaliku veekoguga piirneva kaldakinnisasja omanikul on õigus koormata avalikku veekogu üle kinnisasja piiri ulatuva ning veekogu põhjale toetuva kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega seaduses sätestatud tingimustel ja korras.
[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(3) Kaldaga püsivalt ühendatud ehitiseks ei loeta kaldaga ühendatud veekaabelliine ega muid kaldaga ühendatud tehnovõrke ja -rajatise, samuti ehitisi, mis on kaldaga ühendatud veekaabelliinide või muude tehnovõrkude või -rajatiste kaudu.
[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(4) [Kehtetu – RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

2. jagu

Avaliku veekogu koormamine veekaabelliiniga

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22². Veekaabelliiniga koormamise nõusolek

(1) Avaliku veekogu koormamiseks veekogu põhjale toetuva veekaabelliiniga annab nõusoleku Vabariigi Valitsus. Nõusolekule võib kehtestada kõrvaltingimusi. Nõusoleku taotlust menetleb Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõusolek ei asenda vee erikasutusluba, majandusvööndi seaduse § 7 lõikes 1 ja meresõiduohutuse seaduse § 45 lõikes 7 nimetatud lubasid ega lubasid, mis on vajalikud kaabli maapealse osa ehitamiseks.

(3) Vabariigi Valitsusel on õigus avaliku veekogu koormamisest veekogu põhjale toetuva veekaabelliiniga põhjendatud juhul keelduda. Põhjendatud juhuks peetakse avalikku huvi, eelkõige kui kavandatav veekaabelliin:

- 1) võib kahjustada keskkonda, kaitstavat loodusobjekti või loodusobjekti, mille kaitse alla võtmine on menetluses;
- 2) on vastuolus riigi julgeolekuhuvidega;
- 3) häiriks laevaliiklust.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

3. jagu

Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22³. Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu

(1) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega, kui sellega kaasneb kaldakinnisasja suurenemine, peab kaldakinnisasja omanik maksma riigile ühekordset tasu, mille suurus on 1/2 juurde tekkinud maismaa maksustamishinnast. Juurde tekkinud maismaa maksustamishinna arvutamise aluseks on kaldakinnisasja maksustamishind.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(2) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega või selle osaga, millega ei kaasne kaldakinnisasja suurenemist, peab kaldakinnisasja omanik ehitise või selle osa ehitisealuse pinna eest maksma iga-aastast kasutustasu, mille suurus on 4% ehitisega või selle osaga koormatud avaliku veekogu osa arvestuslikust maksustamishinnast. Arvestusliku maksustamishinna arvutamisele kohaldatakse kaldakinnisasja maksustamishinna arvutamise tingimusi ja korda.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasu võetakse avalikku veekogusse ehitise ehitamise eest, mis ei ole ajutine ehitis ja mille ehitisealune pind on suurem kui 60 m². Maksevabastus hõlmab ühe kaldakinnisasja piires ühte avalikku veekogusse ehitatud kuni 60 m² ehitisealuse pinnaga kaldaga püsivalt ühendatud ehitist.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

(3¹) Kui avalikku veekogu koormatakse sellise kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega, mille ühe osaga kaasneb kaldakinnisasja suurenemine ja teisega mitte, maksab kaldakinnisasja omanik kaldakinnisasja suurendanud ehitise osa eest käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tasu ja ülejäänud ehitise osa eest käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tasu.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

(4) Käesolevat jagu ei kohaldata käesoleva seaduse § 22¹ lõikes 4 nimetatud ehitisele.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

§ 22⁴. Avaliku veekogu kaldaga püsivalt ühendatud ehitisega koormamise tasu maksmise kord

(1) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 1 sätestatud tasu tuleb tasuda enne ehitisele kasutusloa väljastamist. Nimetatud tasu arvestab ja väljastab selle kohta makseteatisel pärast kinnistusraamatus kinnisasja piiride muudatuse registreerimist Tehnilise Järelevalve Amet. Tähtaeg tasu maksmiseks on kolm kuud.

(2) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 2 sätestatud tasu tuleb Tehnilise Järelevalve Ameti esitatud makseteatisel alusel tasuda hiljemalt jooksva kalendriaasta 1. juuliks. Tasu esimene makse tasutakse hiljemalt kasutusloa saamisele järgneva aasta 1. juuliks.

(3) Käesoleva seaduse § 22³ lõikes 2 nimetatud tasu arvestatakse alates ehitise kasutusloa väljaandmise kuupäevale järgnevast kuupäevast.

(4) Käesoleva seaduse § 22³ lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasude kohta esitatud makseteatisel märgitakse:

- 1) makseteatisel koostanud ametniku ees- ja perekonnanimi ning ametikoht;
- 2) makseteatisel koostamise kuupäev;
- 3) maksja nimi ja aadress;
- 4) tasumisele kuuluva tasu suurus;
- 5) makseteatisel õiguslik ja faktiline alus, sealhulgas tasumisele kuuluva tasu arvutamise alused;
- 6) maksetähtpäev;
- 7) hoiatus sundtäitmise rakendamise kohta tasu tähtaegselt tasumata jätmise korral.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud makseteatis on haldusakt avalik-õigusliku rahalise kohustuse täitmiseks täitemenetluse seadustiku § 2 lõike 1 punkti 21 tähenduses.

(6) Käesoleva seaduse § 22³ lõigetes 1 ja 2 sätestatud tasud laekuvad riigieelarvesse.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

4. jagu

Avaliku veekogu koormamine kaldaga püsivalt ühendamata ehitisega

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁵. Hoonestusluba

(1) Hoonestusluba on tähtajaline õigus koormata avaliku veekogu piiritletud osa selle põhjaga püsivalt ühendatud ehitisega, mis ei ole püsivalt ühendatud kaldaga. Riigiasutus ei pea avaliku veekogu ehitisega koormamiseks hoonestusluba taotlema.

(2) Ehitise, mis on hoonestusloa alusel ehitatud ja millele hoonestusluba laieneb, on hoonestusloa oluline osa ja kuulub omandiõiguse alusel hoonestusloa omajale. Kõik muud avaliku veekogu põhjaga püsivalt ühendatud ehitised, mis ei ole püsivalt ühendatud kaldaga, on avaliku veekogu olulised osad ja kuuluvad omandiõiguse alusel riigile.

(3) Hoonestusluba ei asenda teisi seaduses ettenähtud lube, mis on vajalikud hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise ehitamiseks ja kasutamiseks, kui seaduses ei sätestata teisiti.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁶. Hoonestusloa taotlemine

(1) Hoonestusloa taotlus esitatakse Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile (edaspidi *hoonestusloa menetleja*).

(2) Hoonestusloa taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

- 1) ehitise kasutamise otstarve ja töörežiim;
- 2) ehitise välismõõtmed, vundamenditüüp ja muud olulised tehnilised andmed;
- 3) avaliku veekogu koormatava ala koordinaadid ja koormatava ala suurus ruutmeetrites;
- 4) uuringu kirjeldus, mida soovitakse enne hoonestusloa andmist teha;
- 5) hoonestusloa taotletav kestus.

(3) Kui seaduses on hoonestusloa omaja suhtes kehtestatud täiendavad nõuded, siis peab taotluses sisalduma ka taotleja kinnitus, et ta vastab nendele nõuetele. Taotlusele lisatakse nimetatud nõuetele vastavust tõendavad dokumendid.

(4) Taotlusele lisatakse kavandatava ehitise ja selle teenindamiseks vajalike rajatiste, sealhulgas veekaabelliinide asukohaplaan, ehitise eskiiisprojekt ja muud avaliku veekogu ehitisega koormamise seisukohast olulised dokumendid. Pärast hoonestusloa andja määratud uuringute tegemist ja keskkonnamõju hindamist esitab taotleja hoonestusloa menetlejale uuringute ja keskkonnamõju hindamise aruanded. Kui uuringute ja keskkonnamõju hindamise tulemusena on täpsustunud taotlusele esialgselt lisatud dokumendid, esitab taotleja need täpsustatud kujul hoonestusloa menetlejale uuesti.

(5) Hoonestusloa taotluse erisused avaliku veekogu koormamiseks tuuleelektrijaamaga sätestatakse elektrituruseaduses.

(6) Vabariigi Valitsus võib määrusega kehtestada hoonestusloa taotluse vormi ning täpsustavad nõuded taotlusele, selle lisadele ning taotluse menetlemisele.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁷. Hoonestusloa menetluse algatamine

(1) Hoonestusloa menetluse algatamise otsustab Vabariigi Valitsus. Ettepaneku hoonestusloa menetluse algatamiseks või algatamata jätmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa menetleja teeb ettepaneku hoonestusloa menetluse algatamiseks või algatamata jätmiseks pärast Keskkonnaministeeriumi, Kaitseministeeriumi, Siseministeeriumi, Veeteede Ameti, Lennuameti ja Muinsuskaitseameti arvamuse saamist. Hoonestusloa menetleja võib küsida ka muude asutuste ja isikute arvamust. Arvamuse avaldaja peab oma arvamust põhjendama. Tähtaeg arvamuse avaldamiseks on 30 päeva. Kui arvamuse avaldaja nimetatud tähtaja jooksul oma arvamust ei esita, loetakse, et tal puuduvad hoonestusloa taotlusele vastuväited.

(3) Kui ei ilmne hoonestusloa menetluse algatamist välistavaid asjaolusid, siis enne hoonestusloa menetluse algatamise ettepaneku tegemist avaldab hoonestusloa menetleja teate ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded, vähemalt ühes üleriigilise levikuga päevalehes ja oma veebilehel. Teates avaldatakse hoonestusloa taotleja ja taotluse andmed.

(4) Kahekümne päeva jooksul teate avaldamisest arvates on teistel huvitatud isikutel õigus esitada omapoolne hoonestusloa taotlus sama avaliku veekogu osa ehitisega koormamiseks. Taotlus peab vastama käesoleva seaduse §-s 22⁶ sätestatud nõuetele.

(5) Kui hoonestusloa menetlejale on ühe avaliku veekogu ala kohta esitatud mitu hoonestusloa taotlust, mille puhul puuduvad käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alused, algatatakse hoonestusloa menetlus selle taotluse alusel, mis kõige enam vastab Eesti ühiskonna kui terviku sotsiaalsetele ja majanduslikele vajadustele ning riigi strateegilistele arengukavadele. Kui mitme taotluse puhul ei ole võimalik teha otsust piisavate kaalutluste puudumise tõttu, eelistatakse isikut, kes on taotluse esitanud esimesena. Teiste taotluste puhul keeldub Vabariigi Valitsus menetluse algatamisest.

(6) Kui hoonestusluba taotleb isik, kellega Vabariigi Valitsus on sõlminud avaliku veekogu vastava ala suhtes planeerimisseaduse § 10 lõikes 5¹ sätestatud halduslepingu ja taotluse puhul puuduvad käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alused, algatatakse hoonestusloa menetlus nimetatud halduslepingu sõlminud isiku

taotluse alusel ning käesoleva paragrahvi lõikeid 3–5 ei kohaldata. Hoonestusloa menetlus algatatakse pärast halduslepingu alusel maakonnaplaneeringu kehtestamist.

(7) Hoonestusloa menetluse algatamisel määrab Vabariigi Valitsus:

- 1) isiku, kelle taotluse alusel menetlus läbi viiakse;
- 2) keskkonnamõju hindamise algatamise või algatamata jätmise;
- 3) uuringud, mida taotleja peab hoonestusloa andmise otsustamiseks tegema, ja nende tegemise tähtaja;
- 4) muud vajalikud tingimused.

(8) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa taotleja põhjendatud taotlusel pikendada hoonestusloa algatamisel määratud uuringute tegemise tähtaega ja muuta muid tingimusi. Taotlust menetleb ja ettepaneku tingimuste muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁸. Hoonestusloa menetluse algatamisest keeldumine

(1) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa menetluse algatamisest, kui hoonestusloa andmine on ilmselgelt võimatu.

(2) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa menetluse algatamisest ka juhul, kui taotletaval alal on juba algatatud mõne teise hoonestusloa menetlus või kui taotletaval alal on algatatud maakonnaplaneering ja planeeringu koostamise menetlus ei ole lõppenud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22⁹. Hoonestusloa andmine

(1) Hoonestusloa annab Vabariigi Valitsus oma korraldusega. Ettepaneku hoonestusloa andmiseks või andmata jätmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa andmisel määratakse järgmised hoonestusloa tingimused:

- 1) hoonestusloa omaja;
- 2) avaliku veekogu koormatava ala koordinaadid ja suurus ruutmeetrites;
- 3) ehitise kasutamise otstarve ja töörežiim;
- 4) ehitise olulised tehnilised andmed;
- 5) hoonestusloa kehtivuse tähtaeg;
- 6) muud vajalikud tingimused.

(3) Avaliku veekogu koormatava ala moodustavad ehitise ja selle teenindamiseks vajalike rajatiste alune pind. Ühe hoonestusloa alusel ehitatava ehitiste kogumi puhul loetakse koormatavaks alaks ka üksikute ehitiste vaheline kuni 1000-meetrine vahemaa, mida arvestatakse ehitiste laiusgabariitidest lähtuvalt.

(4) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloas kehtestada täiendavaid tingimusi seoses ehitise kasutamise ja töörežiimiga.

(5) Isikule, kes ei ole Eesti ega Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigi kodanik või Eesti ega Euroopa Majanduspiirkonna juriidiline isik, antakse hoonestusloa ainult riigi olulistest huvidest lähtuvalt.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁰. Hoonestusloa andmisest keeldumine

(1) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa andmisest, kui:

- 1) hoonestusloa taotleja ei ole täitnud hoonestusloa menetluse algatamise otsuses määratud tingimusi ega taotlenud täiendavat tähtaega nende täitmiseks;
- 2) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus mõne kehtiva hoonestusloaga;
- 3) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus kehtiva maakonnaplaneeringuga;
- 4) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus riigi julgeolekuhuvidega;
- 5) taotletava hoonestusloa tingimused on vastuolus keskkonnakaitse nõuetega;
- 6) hoonestusloa oluliseks osaks olev ehitis häiriks lennuliiklust, laevaliiklust laevateel või sadama akvatooriumis või veesõidukite ohutut sildumist;
- 7) hoonestusloa taotleja ei vasta hoonestusloa omajale kehtestatud nõuetele.

(2) Vabariigi Valitsus võib keelduda hoonestusloa andmisest ka juhul, kui taotleja puhul esineb kahtlus, et ta võib ohustada avalikku korda, ühiskondlikku turvalisust või riigi julgeolekut.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹¹. Hoonestusloa kehtivus

(1) Hoonestusloa kehtivus on 50 aastat. Vabariigi Valitsus võib ehitise liiki ja otstarvet arvestades kehtestada hoonestusloale ka lühema kehtivuse tähtaja.

(2) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel pikendada hoonestusloa kehtivuse tähtaega kuni 50 aastat. Hoonestusloa pikendamise taotlus tuleb esitada vähemalt kolm kuud enne hoonestusloa kehtivuse tähtaja lõppu.

(3) Hoonestusloa kehtivuse tähtaja pikendamisele kohaldatakse hoonestusloa tingimuste muutmise kohta sätestatud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹². Hoonestusloa tingimuste muutmine

(1) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel või omal algatusel muuta hoonestusloa tingimusi.

(2) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa omaja taotlusel anda hoonestusloa üle teisele isikule.

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud taotlusi menetleb ja ettepaneku tingimuste muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(4) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa tingimuste või andmete muutmisest, kui esinevad hoonestusloa andmisest keeldumise alused.

(5) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa tingimusi muuta omal algatusel, kui esinevad hoonestusloa kehtetuks tunnistamise alused.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹³. Hoonestusloa üleminek üldõigusjärglasele

(1) Kui hoonestusloa on läinud teisele isikule üle üldõigusjärgluse korras, siis muudab Vabariigi Valitsus loa omaja andmeid üldõigusjärglase taotlusel või omal algatusel. Taotlust menetleb ja ettepaneku loa omaja andmete muutmiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa üleminekul üldõigusjärglasele jäävad hoonestusloa muud tingimused samaks.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁴. Hoonestusloa kehtetuks tunnistamine

(1) Vabariigi Valitsus võib hoonestusloa kehtetuks tunnistada omal algatusel või hoonestusloa omaja taotlusel. Taotlust menetleb ja ettepaneku hoonestusloa kehtetuks tunnistamiseks teeb hoonestusloa menetleja.

(2) Hoonestusloa menetleja teeb Vabariigi Valitsusele ettepaneku hoonestusloa kehtetuks tunnistamiseks pärast seda, kui ta on teinud hoonestusloa omajale ettekirjutuse puuduste kõrvaldamiseks, kuid hoonestusloa omaja ei ole seda täitnud. Puuduste kõrvaldamise ettepanekut ei pea tegema, kui selle täitmine on ilmselgelt võimatu.

(3) Vabariigi Valitsus tunnistab hoonestusloa kehtetuks, kui:

- 1) hoonestusloa omaja seda taotleb;
- 2) hoonestusloa omaja on taotluses või hoonestusloa menetluses esitanud valeandmeid, mis mõjutasid oluliselt loa andmise otsust;
- 3) hoonestusloa omaja on oluliselt rikkunud hoonestusloa tingimusi;
- 4) hoonestusloa omaja ei ole kahe aasta jooksul hoonestusloa andmisest arvates esitanud ehitusloa taotlust ega taotlenud täiendavat tähtaega ehitusloa taotlemiseks;
- 5) hoonestusloa omaja ei ole kahe aasta jooksul hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise hävimisest või kasutuskõlbmatuks muutumisest arvates esitanud ehitusloa taotlust ega taotlenud täiendavat tähtaega ehitusloa taotlemiseks;
- 6) hoonestusloa oluliseks osaks olev ehitis on ohtlik inimese elule, tervisele või varale või keskkonnale;
- 7) hoonestusloa omaja on kolmel üksteisele järgneval maksetähtpäeval viivituses hoonestustasu maksmisega;
- 8) hoonestusloa omaja ei vasta enam hoonestusloa omajale kehtestatud nõuetele.

(4) Vabariigi Valitsus võib tunnistada hoonestusloa kehtetuks ka juhul, kui pärast hoonestusloa andmist ilmnevad käesoleva seaduse § 22¹⁰ lõikes 2 sätestatud alused.

(5) Hoonestusloa kehtetuks tunnistamisel määrab Vabariigi Valitsus vajaduse korral ehitise veekogust eemaldamise tingimused.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁵. Hoonestusloa asendamine hoonestusõigusega

(1) Kui hoonestusloa kehtivuse ajal muutub hoonestusloaga koormatud avaliku veekogu osa püsivalt maismaaks, kaotab hoonestusloa kehtivuse alates katastriüksuse moodustamisest.

(2) Hoonestusloa omajal on õigus nõuda tekkinud kinnisasjale hoonestusõiguse seadmist hoonestusloaga samadel tingimustel. Taotlust hoonestusõiguse seadmiseks menetleb hoonestusloa menetleja.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁶. Ehitise eemaldamine veekogust hoonestusloa kehtivuse lõppemisel

(1) Hoonestusloa omaja on kohustatud hoonestusloa kehtivuse lõppemisel hoonestusloa oluliseks osaks oleva ehitise avalikust veekogust eemaldama, kui hoonestusloa tingimustes ei ole määratud teisiti.

(2) Kui ehitist määratud tähtpäevaks ei eemaldata, korraldab Tehnilise Järelevalve Amet ehitise avalikust veekogust eemaldamise asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

5. jagu Hoonestustasu

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁷. Hoonestustasu

(1) Avaliku veekogu koormamisel kaldaga püsivalt ühendamata ehitisega peab ehitise omanik maksma iga-aastast hoonestustasu. Hoonestustasu suurus on 4% ehitise kasutamise otstarbele vastava sihtotstarbega maa Eesti keskmise väärtuse alusel arvatud hinnast, mis arvutatakse avaliku veekogu koormatavaala pindalast lähtudes. Maa keskmine väärtus leitakse maa hindamise seaduse kohaselt läbi viidud maa korralise hindamise tulemuste alusel.

(2) Hoonestustasu suurus avaliku veekogu koormamisel tuuleelektrijaamaga on sätestatud elektrituruseaduses.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

§ 22¹⁸. Hoonestustasu maksmise kord

(1) Hoonestustasu arvestatakse alates hoonestusloa alusel ehitusloa väljaandmise päevale järgnevast päevast. Hoonestustasu tuleb maksta kuni hoonestusloa kehtivuse lõppemiseni või kehtetuks tunnistamiseni. Kui ehitise eemaldatakse avalikust veekogust pärast hoonestusloa kehtivuse lõppemist või kehtetuks tunnistamist, tuleb hoonestustasu maksta kuni ehitise avalikust veekogust eemaldamiseni. Hoonestustasu arvestab Tehnilise Järelevalve Amet.

(2) Pärast ehitusloa väljastamist kuni ehitise kavandatud otstarbel kasutamise alguseni tuleb hoonestustasu maksta kümme protsenti käesoleva seaduse § 22¹⁷ lõikes 1 sätestatud tasumäärast. Hoonestustasu tuleb maksta täismääras alates ehitise kavandatud otstarbel kasutamise algusest.

(3) Hoonestustasu maksmisele kohaldatakse käesoleva seaduse § 22⁴ lõikes 2 ja § 22⁴ lõigetes 4–6 sätestatud korda.
[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

5. peatükk VEEKOGU JA PÕHJAVEE KAITSMINE REOSTAMISE, RISUSTAMISE JA LIIGVÄHENDAMISE EEST

§ 23. Veekaitsealased kohustused

(1) Kõik isikud on kohustatud vältima vee reostamist ja liigvähendamist ning veekogude ja kaevude risustamist ning vee- elustiku kahjustamist.

(2) Isik on kohustatud vee kasutamisel rakendama tootmistehnoloogilisi, maaparanduslikke, agrotehnilisi, hüdrotehnilisi ning sanitaarmeetmeid vee kaitsmiseks reostamise ja liigvähendamise või veekogu risustamise eest.

(3) Avalikuks kasutamiseks määratud veekogu omanik on kohustatud tegema hooldustöid veekogu risustamise ja kaldaerosiooni vältimiseks.

(4) [Kehtetu – RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) Vee kvaliteeti kahjustava tegevuse mõjupiirkonnas on vee kvaliteeti kahjustavat tegevust korraldav isik kohustatud jälgima vee seisundit.

(6) Keskkonnaministeeriumil või Keskkonnaametil on keskkonnamõju hindamise järelevalvajana õigus määrata vee reostamise ja liigvähendamise, veekogude ja kaevude risustamise ning vee-elustiku kahjustumise vältimiseks keskkonnanõudeid, kui kavandatav tegevus võib ohustada veekogude puhtust ning nende ökoloogilist tasakaalu.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 24. Vee kaitsmine reo- ja heitveega reostamise eest

(1) Reovee põhjavette ning reo- ja heitvee külmunud pinnasele juhtimine on keelatud.

(2) Reovee puhastamise ning heit- ja sademevee suublasse juhtimise nõuded ja piirmäärad ning nende nõuete täitmise kontrollimise meetmed kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega . Kehtestatud nõuded sõltuvad reoveekogumisalal tekkivast reostuskoormusest ning veekogu seisundiklassist. Kui reoveekogumisala käesoleva seaduse tähenduses puudub, sõltuvad nõuded reoveepuhasti reostuskoormusest ning veekogu seisundiklassist.

(3) Reovesi tuleb enne suublasse juhtimist puhastada käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud määrusega kehtestatud piirmääradeni või puhastusastmeteni kohapeal või vedada või juhtida reoveepuhastisse.

(4) Heitvett suublasse juhtiv vee erikasutaja rakendab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud määrusega kehtestatud meetmeid omal kulul.

(5) Heitvee juhtimisel suublasse, mille seisundiklass on halb või väga halb, võib vee erikasutusloa andja määrata suublasse juhitavale heitveele kuni 30 protsendi võrra rangemad nõuded, kui on kehtestatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud Vabariigi Valitsuse määrusega.

(6) Heitvee juhtimisel suublasse, mille kvaliteedinäitajad halvenevad heitvee suublasse juhtimise tõttu, ning on oht, et veekogu seisundiklass halveneb, võib vee erikasutusloa andja määrata kuni 15 protsenti rangemad nõuded, kui on kehtestatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud Vabariigi Valitsuse määrusega.

(7) Kõik Eesti veekogud on reostustundlikud heitveesuublad.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 24¹. Veekaitsenõuded reoveekogumisalal

(1) Reoveekogumisalade määramise kriteeriumid kehtestab Vabariigi Valitsus määrusega, arvestades põhja- ja pinnavee kaitstust ning sotsiaal-majanduslikke aspekte.

(2) Reoveekogumisalad kinnitab keskkonnaminister käskkirjaga.

(3) Keskkonnaministri käskkirjaga kinnitatud reoveekogumisalade piirid kannab kohalik omavalitsus kuue kuu jooksul pärast nende kinnitamist üldplaneeringule koos perspektiivis ühiskanalisatsiooniga kaetava alaga, mis ei ole määratud reoveekogumisalaks.

(4) Kohalik omavalitsus peab põhjavee kaitseks reoveekogumisalal tagama ühiskanalisatsiooni olemasolu reovee juhtimiseks reoveepuhastisse ning heitvee juhtimiseks suublasse, välja arvatud reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie ning käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud juhul.

(5) Kui reoveekogumisalal ühiskanalisatsiooni rajamine toob kaasa põhjendamatu suuri kulutusi, võib reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem kasutada lekkekindlaid kogumismahuteid.

(6) Reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie ei ole ühiskanalisatsiooni väljaehitamine kohustuslik, kuid ühiskanalisatsiooni ja reoveepuhasti olemasolu korral tuleb need hoida tehniliselt heas korras, et tagada reovee nõuetekohane käitlemine.

(7) Reoveekogumisala piirkonnas, kus puudub ühiskanalisatsioon, peab reovee tekitaja koguma reovee lekkekindlasse kogumismahutisse ning korraldama selle veo kohaliku omavalitsuse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kavas määratud purgimissõlme.

(8) Reoveekogumisalal reostuskoormusega alla 2000 ie, kus puudub ühiskanalisatsioon, võib lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud nõuetekohaselt immutada pinnasesse vähemalt bioloogiliselt puhastatud reovett.

(9) Reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem on kohtpuhastite, välja arvatud eelpuhastite ja tööstusreoveepuhastite kasutamine ja heitvee pinnasesse immutamine keelatud.

(10) Reoveekogumisalal reostuskoormusega 2000 ie või rohkem on lubatud reoveepuhastite rajamine, kui iga rajatava reoveepuhasti ühiskanalisatsioonisüsteemiga on seotud vähemalt 50 inimest.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 25. Jäätmete uputamine veekogusse või paigutamine vette

(1) Veekogusse võib uputada või põhjavette paigutada vaid selliseid jäätmeid, milles toimuvad muutused või mille mõjutamine vee poolt ei suurenda keskkonna reostust või kahju tervisele.

(2) Jäätmete uputamiseks veekogusse või põhjaveekihti annab kohaliku omavalitsuse nõusolekul, kui veekogu on eraomandis, ka veekogu omaniku nõusolekul, loa Keskkonnaamet.
[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 26. Valgala kaitse veereostuse eest

(1) Valgala ei tohi reoainetega nii koormata, et vesi reostuks.

(2) Valgalal tuleb vältida reostusallika ohtlikku seisundit, mille jätkuv halvenemine põhjustab või võib põhjustada veekogu või põhjaveekihi reostumist.

(3) Reostusallika ohtliku seisundi tekke vältimiseks ja vee reostumise ennetamiseks kehtestab Vabariigi Valitsus oma määrustega veekaitse nõuded potentsiaalselt ohtlike reostusallikate kohta nende liikide kaupa. Veekaitse nõuded käesoleva seaduse tähenduses on potentsiaalselt ohtlike reostusallikate ehitus-, planeerimis- ja eksploatatsiooninõuded, mis aitavad vältida reostusallika ohtlikku seisundit ja vähendada tekkiva reostuse mõju.

(4) Potentsiaalselt ohtliku reostusallika liigid on:

- 1) kanalisatsiooniehitised ;
- 2) naftasaaduste hoidmisehitised ;
- 3) siloladustamiskohad;
- 4) sõnnikuhoidlad;
- 5) väetisehoidlad.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud reostusallikast tekib oht inimese tervisele, on keskkonnaministril õigus nimetada reostusallikas potentsiaalselt ohtlikuks ja kehtestada sellele veekaitse nõuded.

(6) Kui käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 1 nimetatud kanalisatsiooniehitised, välja arvatud torustik, on rajatud või rajatakse tootmisettevõtte territooriumile eesmärgiga puhastada tööstusreovett, kuid territooriumi konfiguratsiooni või väiksuse tõttu ei ole võimalik tagada käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud kuja piire, võib keskkonnaminister kuja vähendada tingimusel, et tööstusreovee puhastamisel rakendatakse parimat võimalikku tehnoloogiat, mis ei ohusta inimese tervist ega ümbritsevat keskkonda, ning täidetakse muid puhasti asukoha valiku nõudeid.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26¹. Valgala kaitse põllumajandustootmisest pärineva reostuse eest

(1) Põhja- ja pinnavee kaitseks põllumajandustootmisest pärineva reostuse (edaspidi *põllumajandusreostus*) ennetamiseks ja piiramiseks kehtestab Vabariigi Valitsus sõnniku silomahla ja muude väetiste kasutamise ja hoidmise nõuded. Sõnniku koostise nõuded kehtestab põllumajandusminister määrusega .

(1¹) Väetis käesoleva seaduse tähenduses on selline aine või valmistis, mille kasutamise eesmärk on kasvatatavate taimede varustamine toitainetega. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse väetiseks ka sõnnik, virts, silomahl, kompost ning muud väetamiseks kasutatavad orgaanilised taimse või loomse päritoluga ained, mis otse või töödeldult mulda viiakse.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Põllumajanduses, haljastuses ja rekultiveerimisel reoveesette kasutamise nõuded kehtestab keskkonnaminister oma määrusega . Reoveesete käesoleva seaduse tähenduses on reoveest füüsikaliste, bioloogiliste või keemiliste meetoditega eraldatud suspensioon.

(3) Põllumajandusega tegelev isikul on soovitatav järgida head põllumajandustava. Hea põllumajandustava on käesoleva seaduse tähenduses üldtunnustatud tootmisvõtted ja -viisid, mille järgimise korral ei teki ohtu keskkonnale.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) Sõnnikuga on lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmiselt kuni 170 kilogrammi lämmastikku ja 25 kilogrammi fosforit aastas, kaasa arvatud karjatamisel loomade poolt maale jäetavas sõnnikus sisalduv lämmastik ja fosfor. Mineraalväetistega on lubatud aastas anda haritava maa ühe hektari kohta selline kogus

lämmastikku ja fosforit, mis on põllumajanduskultuuride kasvuks vajalik. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kilogrammi hektari kohta aastas, tuleb anda jaotatult.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4¹) Väetise laotamine pinnale on keelatud haritaval maal, mille maapinna kalle on üle 10 protsendi. Kui maapinna kalle on 5–10 protsenti, on pinnale väetise laotamine keelatud 1. novembrist kuni 15. aprillini.

(4²) Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1. detsembrist kuni 31. märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse maapind lumega kaetuks, kui see on rohkem kui 10 cm lumega kaetud kauem kui 24 tundi. Külmunud maa on käesoleva seaduse tähenduses maa, mis on külmunud rohkem kui 5 cm sügavuselt kauem kui 24 tundi.
[RT I 2005, 37, 280- jõust. 10.07.2005]

(4³) Kasvavate kultuurideta põllul tuleb sõnnik pärast laotamist mulda viia 48 tunni jooksul.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) Allikate ja karstilehtrite ümbruses on 10 meetri ulatuses veepiirist või karstilehtrite servast keelatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamine ning vee kvaliteeti ohustav muu tegevus.

(6) Põllumajandusmaa ühe hektari kohta tohib pidada aasta keskmisena kuni kahele loomühikule vastaval hulgal loomi. Rohkem kui kahele loomühikule vastaval hulgal loomi ühe hektari kohta tohib pidada nõuetekohase mahutavusega sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla ning sõnniku laotamislepingu või ostu-müügilepingu olemasolu korral. Põllumajandusloomade loomühikuteks ümberarvutamise koefitsiendid kehtestab põllumajandusminister määrusega.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(7) Põllumajandusega tegelev isik on kohustatud pidama põlluraamatut, kuhu ta kannab muu hulgas andmed põllumajandusmaa pindala, mulla omaduste, saagi, kasutatavate väetiste ja taimekaitsevahendite liikide ja koguste ning kasutamisaaja kohta. Põlluraamatusse kantavate täiendavate andmete ja tööde loetelu, põlluraamatu vormi ja põlluraamatu pidamise korra kehtestab põllumajandusminister määrusega.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26². Sõnniku ja virtsa hoidmise nõuded

(1) Kõikidel loomapidamishoonetel, kus peetakse üle 10 loomühiku loomi, peab olema lähtuvalt sõnnikuliigist sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla.

(2) Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende kaheksa kuu sõnniku ja virtsa.

(3) Kui sügavallapanuga laut ei mahuta kaheksa kuu sõnnikukogust, peab laudal olema ülejääva koguse mahutav sõnnikuhoidla. Sõnnikuga kokkupuutuvad konstruktsioonid peavad vastama sõnnikuhoidlatele esitatavatele nõuetele.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3¹) Kui loomapidaja suunab sõnniku lepingu alusel hoidmisele või töötlemisele teise isiku hoidlasse või töötlemiskohta, peab loomapidamishoone kasutamisel olema tagatud lekkekindla hoidla olemasolu, mis mahutab vähemalt ühe kuu sõnnikukoguse.
[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(4) [Kehtetu – RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(5) Haritaval maal on aunas lubatud hoida vaid tahesõnnikut ning mahus, mis ei ületa ühe vegetatsiooniperioodi kasutuskogust. Sõnnikuaun on käesoleva seaduse § 26¹ lõike 1 alusel kehtestatud nõuete kohaselt põllul hoitav sõnnikukogum.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 26³. Valgala kaitse põllumajandusreostuse eest nitraaditundlikul alal

(1) Põhja- ja pinnavee kaitseks määratakse põllumajandustootmisega piirkondades nitraaditundlikud alad. Nitraaditundlikuks loetakse ala, kus põllumajanduslik tegevus on põhjustanud või võib põhjustada nitraatioonisalduse põhjavees üle 50 mg/l või mille pinnaveekogud on põllumajanduslikust tegevusest tingituna eutrofeerunud või eutrofeerumisohus.

(2) Nitraaditundlikud alad ja nende piires kaitsmata põhjaveega pae- ja karstialad pinnakatte paksusega kuni 2 m määrab ning nendel aladel käesoleva paragrahvi lõigete 5 ja 6 kohaste kitsenduste ulatuse kehtestab kaitse-eeskirjaga Vabariigi Valitsus oma määrusega .

(3) Nitraaditundlikul alal on sõnniku- ja mineraalväetistega kokku lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(4) Nitraaditundlikul alal tohib lubatud lämmastiku üldkogusest anda mineraalväetistega haritava maa ühe hektari kohta keskmisena mitte üle 140 kg aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(5) Nitraaditundliku ala kaitsmata põhjaveega aladel pinnakatte paksusega kuni kaks meetrit ja karstialadel võib kaitse-eeskirja alusel piirata:

- 1) mineraalväetistega antavat lämmastikku aasta keskmise koguseni 100 kg haritava maa ühe hektari kohta;
- 2) loomapidamist 1,5 loomühikuni haritava maa ühe hektari kohta;
- 3) reoveesette kasutamist.

(6) Allikate ja karstilehtrite ümbruses on kuni 50 meetri ulatuses veepiirist või karstilehtri servast keelatud väetamine, taimekaitsevahendite kasutamine ja sõnniku hoidmine sõnnikuaunas, kui kaitse-eeskiri teisiti ei sätesta, ja muud kaitse-eeskirjas sätestatud vee kvaliteeti ohustavad toimingud. Kaitse-eeskirjaga võib 50-meetrise piirangutega ala ulatust vähendada.

(7) Nitraaditundlikul alal asuvast põllumajandusega tegeleva isiku poolt kasutatavast haritavast maast peab vähemalt 30 protsenti olema 1. novembrist kuni 31. märtsini kaetud taimkattega. Sellest protsendist 1/3 võib asendada teravilja-, rapsi- või rüpsipõhu sügise sissekänniga. Taimkattena käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse talvitavaid kultuure, nagu taliteraviljad, taliraps, talirüps, kõrrelised ja liblikõielised heintaimed ning maitse- ja ravimtaimed.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(8) [Kehtetu – RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(9) Nitraaditundlikul alal rakendatud veekaitsemeetmete tõhususe hindamiseks kinnitab keskkonnaminister seireprogrammi.

(10) Seiretulemuste alusel korrigeeritakse iga nelja aasta järel nitraaditundlikul alal kehtestatud kitsendusi ja kohustusi.

(11) [Kehtetu – RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(12) Põllumajandustootmisest pärineva reostuse mõju vähendamiseks pinna- ja põhjaveele koostatakse vastavaid meetmeid sisaldav nitraaditundliku ala tegevuskava. Tegevuskava koostamist korraldab Keskkonnaministeerium selleks otstarbeks riigieelarvest eraldatud rahalistest vahenditest ning tegevuskava kinnitab Vabariigi Valitsus. Nitraaditundliku ala tegevuskava korrigeeritakse vajaduse korral nelja aasta järel vastavalt pinna- ja põhjavee seireandmetele.

[RT I 2005, 37, 280- jõust. 10.07.2005]

§ 26⁴. Nitraaditundliku ala valitseja, valitsemine ja kitsenduste kehtivus

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(1) Nitraaditundliku ala valitseja on Keskkonnaamet, kellele on käesolevas seaduses ettenähtud ulatuses ja korras antud nitraaditundliku ala valitsemise volitus.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Nitraaditundliku ala valitsemine on kaitse-eeskirjaga sätestatud kaitsemeetmete täitmise koordineerimine.

(3)–(5) Kehtetud – RT I 2009, 1, 2 – jõust. 12.01.2009]

(6) Kinnisasja võõrandamisel on võõrandaja kohustatud teavitama uut omanikku kinnisasja asumisest nitraaditundlikul alal.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(7) Kinnisasja omanik esitab kinnistusametile avalduse seadusjärgsete kitsenduste ja kohustuste lõpetamise või muutmise kandmiseks kinnistusraamatusse.

(8) Kinnisasja valdusest väljaandmisel peab omaniku ja valdaja vaheline leping sisaldama kaitse-eeskirjast tulenevaid kitsendusi ja kohustusi.

§ 26⁵. Valgala kaitse ohtlike ainetega reostamise eest

(1) Ohtlik aine käesoleva seaduse tähenduses on element või ühend, mis mürgisuse, püsivuse või bioakumulatsiooni tõttu põhjustab või võib põhjustada ohtu inimese tervisele ning kahjustab või võib kahjustada teisi elusorganisme või ökosüsteeme.

(2) Ohtlikud ained jaotatakse ohtlikkuse järgi kahte nimistusse. Nimistusse 1 kantakse ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab vältima, ning nimistusse 2 ained, mille veeheidet või sattumist vette muul viisil peab piirama. Ohtlike ainete nimistud 1 ja 2 [kinnitab keskkonnaminister oma määrusega](#) .

(3) Nimistusse 1 kuuluvate ohtlike ainete otseheide keskkonda on keelatud. Otseheitteks loetakse ohtliku aine juhtimist otse põhjavette või kaitsmata põhjaveega alale. Igasugune muu heide loetakse kaudseks.

(4) Ohtlikke aineid sisaldavat veeheidet võib lubada veeuuringu tulemusi arvesse võtva vee erikasutusloaga. Veeuuring peab sisaldama lisaks käesoleva seaduse §-s 12¹ sätestatule ka heite mõju prognoosi suubla seisundile.

(5) Veeuuring on kohustuslik:

- 1) nimistusse 1 kantud ohtlike ainete heite korral;
- 2) nimistusse 2 kantud ohtlike ainete otseheite korral.

(6) Ohtlikke aineid sisalduva veeheite korral kantakse vee erikasutusloale:

- 1) ohtliku aine suurim lubatav sisaldus heitvees ehk heite piirväärtus;
- 2) ohtliku aine lubatav kogus vee erikasutusloaga määratud aja jooksul;
- 3) ohtliku aine lubatav kogus tooraine- või toodanguühiku kohta, arvestades parimat võimalikku tehnikat;
- 4) ohtliku aine heite seirenõuded;
- 5) ohtliku aine suubla seirenõuded;
- 6) ohtliku aine piirväärtus suublas;
- 7) meetmed, mis vähendavad ohtliku aine heite mõju suublale.

(7) Ohtlike ainete tööstusettevõtetest või ohtlikke aineid kasutavatest muudest ettevõtetest ühiskanalisatsiooni juhtimise tingimused peavad vastama käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatule ja need määratakse vee-ettevõtja ja kliendi vahelise ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni seaduse kohase lepinguga (edaspidi *leping*).

(8) Käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud lepingutingimustest ja seire tulemustest peab vee erikasutaja teavitama vee erikasutusloa andjat, kes edastab andmekogule andmed ohtlike ainete heidete kohta.

(9) Ohtlike ainete lubatava heite piirkogused tooraine- või toodanguühiku kohta [kehtestab keskkonnaminister oma määrusega](#) .

(10) Käesoleva paragrahvi lõike 9 alusel määratud ohtlike ainete lubatava heite piirkogus ja tingimused, kui heidet ei juhita ühiskanalisatsiooni, sätestatakse ohtlikke aineid käitlevatele ettevõtjatele käesoleva paragrahvi lõike 6 kohaselt vee erikasutusloas.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

§ 26⁶. Saasteainete heitmine laevalt merre

(1) Laevalt on keelatud heita merre saasteaineid, mida hõlmab 1978. aasta protokolliga muudetud 1973. aasta rahvusvahelise laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsiooni (edaspidi *MARPOL 73/78 konventsioon*) I lisa (nafta ja naftasegu) ja II lisa (mahtlastina veetavad ohtlikud vedelkemikaalid), vastavalt MARPOL 73/78 konventsioonis sätestatule.

(2) Saasteainete merreheitmine on laevalt saasteainete merrelaskmine mis tahes põhjusel, kaasa arvatud saasteainete leke ja väljapumpamine.

(3) Saasteainete merreheitmist ei loeta käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud keelu rikkumiseks Eesti sisemeres, territoriaalmeres, majandusvööndis, rahvusvaheliseks meresõiduks kasutatavates väinades või avamerel aset leidnud saasteainete merreheitmise korral, kui:

- 1) saasteainete merreheitmine on vajalik laeva ohutuse tagamiseks või inimese elu päästmiseks merel või
- 2) saasteaineid heidetakse merre merereostuse tõrjeks merereostusest tuleneva kahju vähendamise eesmärgil.

(4) Saasteainete merreheitmist ei loeta reederi, kapteni ega kapteni vastutusel tegutseva laevapere toimepandud õigusrikkumiseks rahvusvaheliseks meresõiduks kasutatavates väinades, majandusvööndis või avamerel aset leidnud saasteainete sellise merreheitmise korral, kui saasteainete merreheitmine on põhjustatud laeva või selle seadmete vigastusest ja kui pärast vigastuse ilmumist või merreheitmise avastamist on tarvitusele võetud kõik mõistlikud ettevaatusabinõud merreheitmise vältimiseks või vähendamiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud erandit ei kohaldata, kui saasteainete merreheitmise põhjustas reederi või kapteni tahtlik või ettevaatamatu tegu.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud keeldu ei kohaldata sõjalaevadele, mereväe abilaevadele ja muudele laevadele, mille omanik või valdaja on riik ning mida kasutatakse mitteärielistel eesmärkidel.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26⁷. Laevalt saasteainete merreheitmisega tekitatud keskkonnakahju

(1) Laevalt saasteainete merreheitmisega veele või looma- või taimeliigi isenditele tekitatud kahju (edaspidi *keskkonnakahju*) on otseselt või kaudselt mõõdetav ebasoodne muutus vee kvaliteeti või looma- või taimeliikide kooslusi iseloomustavates näitajates, sealhulgas isendite elupaiga kvaliteedis või isendite käitumises või seisundis.

(2) Rannikuvee suhtes loetakse veele tekitatud kahjuks selline vee kvaliteedi ebasoodne muutus, mis halvendab rannikuvee seisundit nii, et muutub rannikuvee seisundiklass.

(3) Kui keskkonnakahju on põhjustatud laevalt saasteainete merre heitmisega, millega seotud vastutusele ei kohaldata naftareostusest põhjustatud kahju korral kehtivat tsiviilvastutuse 1992. aasta rahvusvahelist konventsiooni, naftareostusest põhjustatud kahju kompenseerimise rahvusvahelise fondi asutamise 1992. aasta konventsiooni või punkrikütusereostusest põhjustatud kahju eest kantava tsiviilvastutuse 2001. aasta rahvusvahelist konventsiooni, siis kohaldatakse rannikuvee suhtes keskkonnastutuse seaduses sätestatud, võttes keskkonnakahju tuvastamisel arvesse käesoleva seaduse erisusi.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26⁸. Keskkonnakahju tuvastamine ja algne olukord

(1) Laevadelt saasteainete merreheitmisega tekitatud keskkonnakahju tuvastamisel arvestatakse algset olukorda ning käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 sätestatud.

(2) Algne olukord on loodusvara ja selle pakutavate hüvede selline seisund, mis eksisteeriks, kui kahju ei oleks tekitatud.

(3) Käesoleva seaduse § 26⁷ lõikes 1 nimetatud keskkonnakahju tuvastamisel lähtutakse saasteaine keskkonnaohtlikkusest, merre heidetud saasteainete kogusest ja nende sisaldusest merevees (piinormide ületamine), liikide populatsiooni ja levila suurusest, liikide isendite elupaiga kvaliteedi, rännete ja reproduktiivse käitumise ning füsioloogilise seisundi muutustest, saasteainete merre heitmisega põhjustatud muutuse ajalisest kestusest ja geograafilisest ulatusest, muutusest mõjutatud koosluste ja populatsioonide hulgast, muutuse pöördumatusest ning mõjutatud ökosüsteemi elementide taastumisvõimest ja taastumisaegast.

(4) Keskkonnakahjuna käesoleva seaduse § 26⁷ lõike 1 tähenduses võidakse mitte käsitada ebasoodsat muutust, mis on väiksem kui looduslik muutus, mida peetakse konkreetse elupaiga, liigi või kaitstava ala puhul normaalseks, mis on tekkinud looduslikel põhjustel või tavapärase majandamise käigus, või kui elupaik, liik või kaitstav ala saavutab lühikese aja jooksul ja ilma sekkumiseta kas algse olukorra või olukorra, mis võimaldab saavutada algse olukorraga võrreldes samaväärse või parema olukorra.

(5) Kui eelnevalt ei ole hinnatud rannikuvee seisundiklassi, lähtutakse veele tekitatud kahju tuvastamisel käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud ning vajaduse korral eksperdiarvamusest, võttes arvesse vastava rannikuveekogumi tüübiomaseid võrdlustingimusi, survetegurite olemasolu ja nende eeldatavat mõju, rannikuveekogumi üldmuljet ning ökoloogilise seisundi üldkirjeldust.

(6) Kahju ulatuse määramisel võetakse aluseks, et:

1) kahju on oluline, kui muutused on ulatuslikud ja hõlmavad suuremat ala või suuremat koosluste ja populatsioonide hulka, kuid kahjustatud keskkond taastub teatud aja jooksul (üks kuni viis aastat);

2) kahju on suur, kui muutused on pöördumatud või kahjustuseelse seisundi taastumine võtab aega rohkem kui viis aastat.

(7) Laevadelt saasteainete merre heitmisega tekitatud keskkonnakahju tuvastab Keskkonnainspeksioon. Keskkonnainspeksioonil on õigus nõuda kahju tekitajalt keskkonnakahjuga või kahju ohuga seotud andmeid ning muid kahju tuvastamiseks vajalikke andmeid.

(8) Keskkonnaminister kehtestab määrusega nende liikide ja liigirühmade nimekirja, millele avalduv ebasoodne muutus loetakse veele või looma- või taimeliikide isenditele või nende osadele tekitatud kahjuks § 26⁷ lõike 1 tähenduses.

(9) Keskkonnaminister kehtestab määrusega laevadelt saasteainete lubamatu merreheitmisega veele või looma- või taimeliikide isenditele või nende osadele tekitatud kahju tuvastamise korra.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 26⁹. Eksperti kaasamine

(1) Keskkonnainspeksioon võib kaasata kahju hindamisele eksperte ja Keskkonnaameti.
[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(2) Ekspertiks võib olla füüsiline isik, kellel on loodusvara ja selle pakutavate hüvede uurimisel pikaajalised kogemused ning kes on andnud usaldusväärseid hinnanguid asjaomase loodusvara kaitse või säästliku kasutamise küsimustes.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Kui keskkonnakahju võib mõjutada inimese tervist, lähtub Keskkonnainspeksioon eksperti valikul Sotsiaalministeeriumi arvamusest selle kohta, millistele kriteeriumidele peaks ekspert sellisel juhtumil vastama.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 27. Veekogu jääkatte kaitse

(1) Veekogu jääkatet ei tohi reostada ega risustada naftasaaduste, kemikaalide, jäätmete ja muude reoainetega.

(2) Jää võtmisega ei tohi vett reostada, liigvähendada ega veekogu risustada.

§ 28. Veehaarde sanitaarkaitseala

(1) Veehaarde sanitaarkaitseala on joogivee võtmise kohta ümbritsev maa- ja veeala, kus veeomaduste halvenemise vältimiseks ning veehaarderajatiste kaitsmiseks kitsendatakse tegevust ja piiratakse liikumist.

(2) Veehaarde sanitaarkaitseala ulatus, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 3–5¹ sätestatud juhud, on:
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

- 1) 50 m puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi ühe puurkaevuga;
- 2) 50 m puurkaevude rea teljest mõlemale poole, 50 m rea äärmistest puurkaevudest ja puurkaevude reas puurkaevude vaheline maa, kui vett võetakse põhjaveekihi kahe või enama puurkaevuga;
- 3) 200 m veevõtukohest ülesvoolu, 50 m allavoolu ning 50 m veevõtukohest mõlemale poole mööda veekogu kaldaga risti tõmmatud ja veevõtukohta läbivat joont, kui vett võetakse vooluveekogust;
- 4) veekogu akvatoorium koos 90 m laiuse kaldavööndiga, kui vett võetakse seisuveekogust.

(3) Sanitaarkaitseala ei moodustata, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 10 m³ ööpäevas ühe kinnisasja vajaduseks. Sellise veevõtukohta hooldusnõuded põhjavee kaitseks kehtestab keskkonnaminister.

(4) Keskkonnaamet võib määrata veehaarde sanitaarkaitseala ulatuseks:
[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

- 1) 10 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 10 kuupmeetri ööpäevas ja kasutatakse kuni 50 inimese vajaduseks;
- 2) 30 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi üle 10 kuupmeetri ööpäevas ja põhjaveekiht on hästi kaitstud;
- 3) 10 meetrit puurkaevust, kui vett võetakse põhjaveekihi alla 50 kuupmeetri ööpäevas ja põhjaveekiht on hästi kaitstud vastavalt veehaarde ja põhjavee seisundi eksperti hinnangule, mille on koostanud hüdrogeoloogiliste uuringute litsentsi omav isik, ning sanitaarkaitseala vähendamiseks on saadud Terviseameti kirjalik nõusolek.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(5) Sanitaarkaitseala võib ulatuda veevõtukohest kuni 200 meetrini, kui põhjaveekihi võetakse üle 500 kuupmeetri vett ööpäevas. Sellise sanitaarkaitseala piirid kehtestab veehaarde projekti alusel Keskkonnaamet.
[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(5¹) Veekogu veehaarde sanitaarkaitseala on veekogu akvatoorium koos kaldavööndiga vähemalt 90 meetri ulatuses, kui vett võetakse üle 500 kuupmeetri ööpäevas. Sellise sanitaarkaitseala piirid kehtestab veehaarde projekti või veehaarde sanitaarkaitseala projekti alusel Keskkonnaamet.
[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(6) Veehaarde sanitaarkaitseala moodustamise ja projekteerimise korra [kehtestab keskkonnaminister](#) . Nimetatud kord sätestab ka omavalitsuse informeerimist veehaarde sanitaarkaitseala moodustamisest.

§ 28¹. Kitsendused veehaarde sanitaarkaitsealal

(1) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal laiusega kas 30 m või 50 m on majandustegevus keelatud, välja arvatud:

- 1) veehaarderajatiste teenindamine;
- 2) metsa hooldamine;
- 3) heintaimede niitmine;
- 4) veeseire.

(2) Põhjaveehaarde sanitaarkaitsealal, mille laius on üle 30 meetri, rakendatakse looduskaitsealades sätestatud ranna või kalda piiranguvööndi kitsendusi.

[RT I 2004, 38, 258- jõust. 10.05.2004]

(3) Voolu- ja seisuveekogude veehaarde sanitaarkaitsealal rakendatakse:

1) käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kitsendusi Kirde-Eesti ja Narva linna veehaardel, Narva jõel ja Tallinna linna veehaardel Ülemiste järvel;

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

2) looduskaitsealades sätestatud ranna või kalda piiranguvööndi kitsendusi teistel veekogudel ja Tallinna linna veehaarde käesoleva lõike punktis 1 nimetatata veekogudel.

[RT I 2004, 38, 258- jõust. 10.05.2004]

(4) Veehaarde omanik või valdaja võib keelata veehaarderajatise teenindamisega mitteseotud isikute viibimise veehaarderajatise seadmetel ja veekogu akvatooriumi osal, mis jääb veehaarde sanitaarkaitsealasse.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kitsendustega veehaarde sanitaarkaitsealal ei ole kallasrada. Sanitaarkaitsealal võivad viibida ainult need inimesed, kes täidavad keskkonnajärelevalve ja tervisekaitse, veehaarderajatise teenindamise, metsa hooldamise, heintaimede niitmise ja veeseirega seotud tööülesandeid.

(6) Kui veekogu sanitaarkaitsealal on vaja teha veekogu või sanitaarkaitseala enda korrashoiuks vajalikke käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatata töid, annab selleks Keskkonnaameti nõusolekul loa kohalik omavalitsus.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

§ 29. Veekaitsevöönd

(1) Vee kaitsmiseks hajureostuse eest ja veekogu kallaste uhtumise vältimiseks moodustatakse veekogu kaldaalal veekaitsevöönd.

(2) Veekaitsevööndi ulatus tavalisest veepiirist on:

1) Läänemerel, Peipsi, Läämi- ja Pihkva järvel ning Võrtsjärvel – 20 m;

2) teistel järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel – 10 m;

3) maaparandussüsteemide eesvooludel valgalaga alla 10 km² – 1 m.

(3) Tavaline veepiir on käesoleva seaduse tähenduses põhikaardil märgitud veekogu piir.

(4) Veekaitsevööndis on keelatud:

1) maavarade ja maa-ainese kaevandamine ning geoloogilise uuringu teostamine;

2) puu- ja põõsarinde raie ilma Keskkonnaameti nõusolekuta, välja arvatud raie maaparandussüsteemi eesvoolul maaparandushoiutööde tegemisel;

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

3) majandustegevus, välja arvatud veest väljauhutud taimestiku eemaldamine, heina niitmine ja roo lõikamine;

09.01.2014 15:25

Veaparandus - Parandatud ilmne ebatäpsus, teksti osa "veest väljauhutud taimestiku eemaldamine," lõppu koma

Riigi Teataja seaduse § 10 lõike 4 alusel.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

4) väetise, keemilise taimekaitsevahendi ja reoveesette kasutamine ning sõnnikuhoidla või -auna paigaldamine. Lubatud on taimekaitsevahendi kasutamine taimehaiguste korral ja kahjurite puhanguliste kollete likvideerimisel Keskkonnaameti igakordsel loal.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

§ 30. Veehaarde puurkaevu ja puuraugu rajamine, konserveerimine ning likvideerimine

Veehaarde puurkaevu või puuraugu rajamise, konserveerimise või likvideerimise korra [kehtestab keskkonnaminister](#) .

§ 31. Vee kaitse veekogu sängi ja maapõue kasutamisel

(1) Maavarade ja maa-ainese kaevandamist veekogu põhjast või sellele toetuvate ehitiste rajamist tuleb korraldada nii, et selle tagajärjel ei kahjustuks vesi, vee-elustik ega veekogu kaldad.

(2) Kui maapõue kasutatakse muudel eesmärkidel kui põhjavee saamiseks, peab rakendama meetmeid põhjavee kaitseks.

(3) Veehaarde sanitaarkaitsealal on maavarade kaevandamine keelatud.

§ 32. Veekogu ja põhjaveekihi seisundit mõjutava ehitise asukoha valik ning tööde tegemise kord

(1) Veekogu ja põhjaveekihi seisundit mõjutava uue või rekonstrueeritava ehitise asukoha valikul, projekteerimisel, ehitamisel ja likvideerimisel ning uue tehnoloogia evitamisel peab tagama vee kaitse reostamise ja liigvähendamise, veekogu kaitse risustamise eest, arvestama teiste maaomanike ja veekasutajate huve ning kindlustama joogiveevarustatuse.

(2) Loa veekogu ja põhjaveekihi seisukorda mõjutavate tööde tegemiseks veekogul ja veekaitsevööndis annab kohalik omavalitsus maaomaniku ja veekasutaja nõusolekul.

(3) Kui käesoleva paragrahvi 2. lõikes märgitud tööd toimuvad veehaarde sanitaarkaitsealal, siis on vajalik veehaarde omaniku nõusolek.

§ 33. Vee ja veekogu seisundit mõjutavate tööde ja vee kasutamise peatamine

(1) Kui vett või veekogu kasutatakse ilma vastava loa või nõusolekuta või kui vee seisundit mõjutavate tööde tegemisel rikutakse keskkonnakaitsenõudeid, võidakse niisugune tegevus seadusega sätestatud korras peatada.

(2) Tegevuse peatamisega seotud vaidlused lahendab kohus.

§ 34. Kohustused vee kahjuliku toime vältimiseks

Maaomanik (valdaja) ja veekasutaja ei tohi põhjustada:

- 1) üleujutust;
- 2) kalda, tammi ega muu rajatise purunemist;
- 3) maa soostumist;
- 4) pinnase erosiooni ega maalihet.

§ 35. Vee toimest põhjustatud loodusõnnetuse tagajärgede kõrvaldamine

Vee toimest põhjustatud loodusõnnetuse tagajärgede kõrvaldamist korraldab Vabariigi Valitsus.

6. peatükk

VEEVARUDE ARVESTUS, VEESEIRE JA VESIKONNA VEEMAJANDUSKAVA

§ 36. Veevarude arvestus

(1) Veevarude arvestust peetakse vee hulga, taseme, omaduste, kasutamise ja kasutajate ning puuraukude, veehaarete ja põhjaveemaardlate kohta vastavalt keskkonnaregistri seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele.

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(2) Kuni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete üleviimiseni keskkonnaregistrisse, peetakse veevarude arvestust riiklikus registris veekatastrina riiklike registrite asutamist, kasutuselevõtmist, pidamist ja likvideerimist reguleerivas õigusaktis sätestatud korras .

[RT I 2005, 15, 87- jõust. 03.04.2005]

(3) Veeteenuste kulude katmise põhimõtte rakendamiseks peetakse arvestust keskkonna- ja ressursikulude kohta kodumajapidamise, tööstuse ja põllumajanduse valdkonnas.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 37. Riigi veeseire

(1) Riigi veeseire on abinõude süsteem andmete kogumiseks pinna-, põhja-, heit- ja merevee hulga, taseme, kvaliteedi ja veekogude jäänähtete kohta.

(2) Veeseirega saadud andmed antakse riigi veekatastrisse aruandlusaastale järgneval aastal.

(3) Veeseire teostaja vastutab andmete õigsuse eest.

(4) Veeseiresüsteem töötab üldistes huvides. Vaatluspunktide nimekirja, kinnisasja omaniku informeerimise korra ja vaatluste programmi kinnitab keskkonnaminister .

(5) Kinnisasja omanik ei tohi vaatluspunkti kahjustada, kasutuskõlbmatuks muuta ega keelata vaatlejate juurdepääsu vaatluspunktile päikesetõusust päikeseloojanguni ka siis, kui see asub omaniku poolt piiratud ja tähistatud maal.

(6) Kinnisasja omanikul on õigus saada informatsiooni tema kinnisasjal toimunud vaatluste tulemustest.

(7) Vee erikasutusloa andja teostab või korraldab riigi kulul kontrollseiret vee erikasutaja seire üle.

§ 38. Vee kaitse ja kasutamise kavandamine

(1) Vee kaitse ja kasutamise abinõud planeeritakse vesikonna või alamvesikonna veemajanduskavas (edaspidi *veemajanduskava*), mida tuleb arvestada kohaliku omavalitsusüksuse ühisveevärgi ja -kanalisatsiooni arendamise kava, üld- ja detailplaneeringute koostamisel või nende ülevaatamisel ja muutmisel.

(2) Vesikond või alamvesikond käesoleva seaduse tähenduses on valgalade majandamise põhiüksuseks määratud üht või mitut valgala koos põhjavee või rannikuveega hõlmav ühes ringpiiris ühe terviku moodustav maismaa- ja veeala. Veemajanduskavaga hõlmatavad vesikonnad ning alamvesikonnad nimetab ja vesikondade veemajanduskavad kinnitab Vabariigi Valitsus. Alamvesikondade veemajanduskavad kinnitab keskkonnaminister.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Vee kaitse ja kasutamise kavandamise eesmärk on säästva arengu ja vee võimalikult loodusliku seisundiklassi tagamine ning mere-, pinna- ja põhjavee kvaliteedi, hulga ja režiimi (edaspidi *veeseisund*) hoidmine inimtegevusest võimalikult rikkumatuna, täites vee kasutamise ja kaitse eripärast tingitud kvaliteedinõudeid. See eesmärk tuleb saavutada 2015. aasta 22. detsembriks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3¹) Põhjavee seisundi kohta peetakse arvestust põhjaveekogumite ja pinnavee seisundi kohta pinnaveekogumite kaupa.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud eesmärgi täpsustamiseks kehtestab keskkonnaminister määrusega:

1) pinnaveekogumite määramise korra ning nende pinnaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, pinnaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ja seisundiklasside määramise korra ;

2) põhjaveekogumite määramise korra ning nende põhjaveekogumite nimestiku, mille seisundiklass tuleb määrata, põhjaveekogumite seisundiklassid, seisundiklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused, põhjavee kvaliteedistandardid, põhjavee saasteainesisalduse ja reostusnäitajate läviväärtused ning seisundiklasside määramise korra .

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5) Loodusläheduse järgi jaotatakse põhjaveekogumite vesi kaheks veeklassiks järgmiselt:

- 1) hea – looduslik ja looduslähedane vesi;
- 2) halb – reostunud või tugevalt reostunud vesi.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(5¹) –(5²)

[Kehtetud – RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5³) Pinnaveekogumi seisund määratakse kindlaks pinnaveekogumi ökoloogilise ja keemilise seisundi alusel, tuginedes looduslike pinnaveekogude tüüpidele. Pinnaveekogumi seisundit iseloomustavad viis seisundiklassi – väga hea, hea, kesine, halb ja väga halb.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5⁴) Pinnaveekogumi seisundiklassi määramisel lähtutakse ökoloogilise või keemilise seisundi klassist, olenevalt sellest, kumb seisund on halvem.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5⁵) Loodusläheduse järgi iseloomustavad pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit viis seisundiklassi järgmiselt:

- 1) väga hea – pinnaveekogum on looduslikus seisundis;
- 2) hea – pinnaveekogum on looduslähedases seisundis;
- 3) kesine – inimõju pinnaveekogumile on mõõdukas;
- 4) halb – pinnaveekogum on reostunud;
- 5) väga halb – pinnaveekogum on tugevasti reostunud.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5⁶) Pinnaveekogumi keemilist seisundit iseloomustavad kaks seisundiklassi järgmiselt:

- 1) hea – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ei ületa kemikaaliseaduse § 12 alusel kehtestatud ohtlike ainete sisalduse piirnorme ega muudele saasteainetele käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel kehtestatud kvaliteedinäitajate väärtusi;

2) halb – pinnavee kvaliteedinäitajate väärtused ületavad kemikaaliseaduse § 12 alusel kehtestatud ohtlike ainete sisalduse piirnorme ning muudele saasteainetele käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel kehtestatud kvaliteedinäitajate väärtusi.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5⁷) Tugevasti muudetud pinnaveekogumi ja tehisveekogumi seisund määratakse kindlaks ökoloogilise potentsiaali ja keemilise seisundi alusel, tuginedes sellele loodusliku pinnaveekogumi tüübile, mis on tugevasti muudetud pinnaveekogumile ja tehisveekogumile kõige sarnasem. Tugevasti muudetud pinnaveekogumite ja tehisveekogumite ökoloogilist potentsiaali iseloomustavad neli seisundiklassi järgmiselt: väga suur, hea, kesine ja halb ökoloogiline potentsiaal.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(5⁸) Tugevasti muudetud pinnaveekogumi ja tehisveekogumi seisundiklassi määramisel lähtutakse ökoloogilise potentsiaali või keemilise seisundi klassist, olenevalt sellest, kumb seisund on halvem.

[RT I 2009, 1, 2 – jõust. 12.01.2009]

(6) Reostunud ehk halba või väga halba vee seisundit peab parandama reostaja või, kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, siis veekogu puhul omanik ja põhjavee puhul riik.

[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud eesmärgi täpsustamiseks kehtestab keskkonnaminister lõheliste ja karplaste elupaikadena kaitstavate veekogude nimekirja ning nende veekogude vee kvaliteedi- ja seireõuded.

(8) Veemajanduskava sisaldab:

- 1) käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud eesmärgi saavutamise näitajaid;
- 2) ülevaadet reostusallikate mõjust vee seisundile ja veekasutuse analüüsi;
- 3) ülevaadet põhjaveekihtide ja veekogude veeklasside kohta ning vastavuse kohta vee kasutamise ja kaitse eripärast tingitud kvaliteedinõuetele;
- 4) vee seisundi võimalikult looduslikuna hoidmise tegevuskava reostuse vältimiseks või piiramiseks, sealhulgas nimistusse 2 kuuluvate ohtlike ainete heidete vähendamiseks;
- 5) ülevaadet aladest, kus veekasutust tuleb piirata või vee edasist kasutamist vältida;
- 6) käesoleva lõike punktis 4 nimetatud tegevuskava otstarbekuse analüüsi.

(9) Veemajanduskava vaadatakse üle vähemalt iga kuue aasta järel.

(10) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tähtaega võib pikendada eesmärgi saavutamiseks järk-järgult siis, kui ei ole oodata vee seisundi edasist halvenemist ning kui:

- 1) kõikide abinõude rakendamine vee seisundi parendamiseks on täies ulatuses võimalik üksnes etappidena, mida ei ole võimalik eesmärgi saavutamiseks ettenähtud tähtajaks ellu viia;
- 2) abinõude rakendamise lõpuleviimine ettenähtud tähtajaks on ülemäära kulukas;
- 3) looduslikud tingimused ei võimalda eesmärki tähtajaks saavutada.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(11) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tähtaja pikendamine ja selle põhjendus esitatakse veemajanduskavas.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(12) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tähtaega tohib veemajanduskava ülevaatamisel pikendada, kuid mitte kauemaks kui vesikonna järgmise, ülevaadatud veemajanduskava eesmärkide saavutamise tähtajani.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(13) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud eesmärgist leebemaid eesmarke võib seada üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et vee seisund on inimtegevuse tulemusena niivõrd mõjutatud või kui vee seisund on looduslike tingimuste tõttu nii halb, et käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud eesmärkide saavutamine on võimatu või ülemäära kulukas, ning kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- 1) keskkonnavalaseid või sotsiaal-majanduslikke vajadusi, mida selline inimtegevus rahuldab, ei ole võimalik rahuldada muude vahenditega, mis oleksid keskkonna seisukohalt oluliselt paremad ning ei tooks kaasa ülemäära suuri kulutusi;
- 2) pinnavee parima võimaliku ökoloogilise ja keemilise seisundi saavutamine ei ole inimtegevuse mõju või reostuse iseloomu arvestades võimalik;
- 3) põhjavee seisundi muutumist ei ole inimtegevuse mõju või reostuse iseloomu arvestades võimalik ära hoida;
- 4) eksperdiarvamuse alusel ei ole ette näha vee seisundi edaspidist olulist halvenemist.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(14) Leebemate eesmärkide kehtestamine ja selle põhjused vaadatakse üle veemajanduskava ülevaatamise ajal.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 38¹. Veemajanduskava koostamine

[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

- (1) Veemajanduskava koostamist ja täitmise kontrolli korraldab Keskkonnaministeerium.
- (2) Veemajanduskava koostamist finantseeritakse Keskkonnaministeeriumile selleks otstarbeks riigieelarvest eraldatud rahast. Veemajanduskava täitmise tagab vee erikasutaja.
- (2¹) Veemajanduskava menetlusele kohaldatakse avatud menetluse sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
- (3)–(4)
[Kehtetud – RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]
- (5) Veemajanduskava koostamiseks vajalikku informatsiooni on seda valdavad isikud kohustatud andma Keskkonnaministeeriumile tasuta.
- (6) Keskkonnaministeerium peab tagama veemajanduskava koostamise käigus kogutud informatsiooni ja materjalide säilimise.
- (7) [Kehtetu – RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 38². Avatud menetlus veemajanduskava koostamisel

- (1) Keskkonnaministeerium avaldab veemajanduskava algatamise menetluse kohta teate ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded vähemalt kaks kuud enne veemajanduskava koostamise algatamist.
- (2) Keskkonnaministeerium tutvustab tema algatatud veemajanduskava eesmäärke üleriigilise levikuga päevalehes kuu aja jooksul pärast veemajanduskava algatamise otsuse tegemist.
- (3) Veemajanduskava koostamisse kaasatakse vesikonna või alamvesikonna territooriumil asuvad maavalitsused, kohalikud omavalitsused, elanikud ja teised huvitatud isikud. Veemajanduskava lähteseisukohtade ja projekti tutvustamiseks korraldab Keskkonnaministeerium avalikke arutelusid.
- (4) Veemajanduskava kooskõlastatakse enne avalikku väljapanekut ministeeriumidega, kelle valitsemisala veemajanduskava puudutab, ning vesikonna või alamvesikonna territooriumil asuvate maavalitsuste ja kohalike omavalitsustega.
- (5) Keskkonnaministeerium korraldab veemajanduskava avaliku väljapaneku ja arutelu vesikonna või alamvesikonna territooriumil asuvate maakondade keskustes.
- (6) Veemajanduskava avaliku väljapaneku kestus on kuus kuud. Alamvesikonna veemajanduskava avaliku väljapaneku kestus on kolm kuud.
- (7) Väljapaneku käigus esitatud kirjalikele ettepanekutele ja vastuväidetele vastab Keskkonnaministeerium kirjaga kahe kuu jooksul pärast veemajanduskava avaliku väljapaneku lõppemist.
- (8) Veemajanduskava avaliku väljapaneku ja arutelu tulemuste alusel teeb Keskkonnaministeerium veemajanduskavas vajalikud parandused ja täiendused.
- (9) Veemajanduskava kinnitamise otsus tehakse koos veemajanduskavaga avalikult teatavaks ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded.
[RT I 2004, 28, 190- jõust. 01.05.2004]

6¹. peatükk VASTUTUS

[RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 38³. Üleujutuse või veekogu veehulga lubamatu vähenemise põhjustamine

- (1) Üleujutuse, soostumise või veekogu või põhjaveekihi veehulga lubamatu vähenemise põhjustamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.
- (2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

§ 38⁴. Vee kasutamise nõuete rikkumine

(1) Vee võtmise eest vee erikasutusloata, kui luba oli nõutav, või vee erikasutusloa nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

§ 38⁵. Vee kaitse ja kasutamise korra rikkumine

(1) Vee kaitse ja kasutamise korra rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 100 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.

§ 38⁶. [Kehtetu – RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

§ 38⁷. Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse § 13 lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

§ 38⁸. Joogivee müümine vastava loata

(1) Käesoleva seaduse §-s 13¹ sätestatud kvaliteedinõuetele mittevastava, kuid tervisele ohutu joogivee müümise eest vastava loata – karistatakse rahatrahviga kuni 200 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 30 000 krooni.
[RT I 2003, 26, 156- jõust. 21.03.2003]

§ 38⁹. [Kehtetu – RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 38¹⁰. Laevalt saasteainete merre heitmise keelu rikkumine

(1) Laevalt saasteainete keelatud merreheitmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 500 000 krooni.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

§ 38¹¹. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 38³–38⁵, 38⁷, 38⁸ ja 38¹⁰ sätestatud väärtegade menetlemisel kohaldatakse karistusseadustiku üldosa ja vääртеomenetluse seadustiku sätteid.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(2) Käesoleva seaduse §-des 38³–38⁵ ja 38¹⁰ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Keskkonnainspeksioon.
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Käesoleva seaduse §-des 38⁷ ja 38⁸ sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Terviseamet.
[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

7. peatükk KAHJU HÜVITAMINE JA JÄRELEVALVE

[RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 39. [Kehtetu – RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 39¹. Veeseaduse rikkumisel tekitatud kahju hüvitamine

(1) Põhjaveekihi või veekogu kahjustamisel on juriidilised ja füüsilised isikud kohustatud kõrvaldama tekitatud kahjustuse või selle uuesti tekkimise ohu ja informeerima sellest kohe Keskkonnaametit ning kohaliku omavalitsuse täitevasutust. Kahjustuse suuruse määramisega kaasnevad kulud kannab kahjustuse tekitaja.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(2) Kui süüdlane ei asu kohe kahjustust kõrvaldama või ei täida järelevalveasutuse poolt tehtud sellekohast ettekirjutust, võib Keskkonnaamet määrata kahjustust kõrvaldama kolmanda isiku koos kõrvaldamisega seotud kulude sissenõudmisega süüdlase käest.

[RT I 2009, 3, 15- jõust. 01.02.2009]

(3) Vee kasutuskõlbmatuks muutmisel hüvitab rikkuja rikitud veehulga erikasutuse tasu viiekordses ulatuses.

§-d 39²–39³

[Kehtetud – RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

§ 40. Vee kasutamise ja kaitse riiklik järelevalve

(1) Järelevalve käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete täitmise üle toimub seadusega sätestatud korras.

(2) Terviseamet teostab järelevalvet käesoleva seaduse § 13 lõigete 2 ja 4 alusel kehtestatud nõuete ning käesoleva seaduse §-des 13¹ ja 13² esitatud nõuete üle ja joogiks kasutatava vee terviseohutuse üle vastavalt rahvatervise seadusele ja toiduseadusele. Veterinaar- ja Toiduamet teostab järelevalvet vee terviseohutuse üle vastavalt toiduseadusele.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud järelevalve teostamisel on Terviseametil rahvatervise seaduse §-s 16 sätestatud õigused ja kohustused.

[RT I 2009, 49, 331- jõust. 01.01.2010]

(3) Riigi keskkonnakaitseinspektoril on õigus vee kasutamise ja kaitse tagamiseks teha järgmisi kohustuslikke ettekirjutusi:

- 1) nõuda vee kasutamise ja kaitse nõuete täitmist;
- 2) lõpetada õiguserikkumine;
- 3) kõrvaldada põhjaveekihile ja veekogule tekitatud kahjustus.

(4) Ettekirjutust teenistusliku järelevalve korras muuta ei tohi.

(5) Kui kohustatud isik ei täida ettekirjutust põhjaveekihile ja veekogule tekitatud kahjustuse likvideerimiseks, võib riiklikku järelevalvet teostav ametiasutus rakendada asendustäitmist asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

§ 40¹. Seaduse rakendamine

(1) Tunnustamistunnistust omavad katselaborid tuleb akrediteerida hiljemalt 2004. aasta 1. aprilliks.

(2) Käesoleva seaduse § 24¹ lõikes 4 sätestatud nõue tuleb täita reoveekogumisaladel, mille reostuskoormus on 10 000 ie või rohkem, 2009. aasta 31. detsembriks ja reoveekogumisaladel, mille reostuskoormus on 2000–9999 ie, 2010. aasta 31. detsembriks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(3) Käesoleva seaduse § 26³ lõikes 7 sätestatud nõue tuleb täita alates 2002. aasta 1. aprillist.

(4) Käesoleva seaduse § 38 lõike 1 kohased veemajanduskavad tuleb koostada hiljemalt 2008. aasta 1. aprilliks.

(5) Käesoleva seaduse §-d 9¹, 13¹ ja 26⁵ jõustuvad 2002. aasta 1. aprillil.

(6) Vee erikasutuslubade andmisel, muutmisel ja kehtetuks tunnistamisel võib kuni 2002. aasta 1. aprillini lähtuda enne 2001. aasta 1. aprilli kehtinud § 9 sätetest.

(7) Enne käesoleva sätte jõustumist antud vee erikasutusload kehtivad nendes sätestatud kehtivusajani, kui seadusest tulenevalt ei ole alust tunnistada luba kehtetuks varem, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud juhul.

(8) Vee erikasutusloa andjal on õigus muuta loa kehtivusajal enne 2002. aasta 1. aprilli antud vee erikasutusluba, kui see on vajalik käesoleva seaduse §-des 15 ja 24 sätestatud nõuete rakendamiseks üle 2000 inimekvivalendilise reostuskoormusega reostusallikate suhtes.

(9) Enne 2004. aasta 1. maid välja antud veeuringut teostava proovivõtja atesteerimistunnistusi võib tunnistuste väljaandja pikendada kuni kaks aastat.

(10) Paisu omanik või valdaja, kes on rajanud paisu või saanud paisu oma valdusse ja hakanud paisutama enne käesoleva seaduse jõustumist ning kelle paisu otstarve ei ole hüdroenergia kasutamine ja kes ei ole käesoleva seaduse kehtivuse ajal omanud vee erikasutusluba, peab vee erikasutusloa omandama hiljemalt 2012. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(11) Käesoleva seaduse § 17 lõikes 5 nõutud kalade läbipääs tuleb tagada 2015. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(12) Looduskaitseaduse § 51 lõike 2 alusel lõhe, jõforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaigana kinnitatud veekogule või selle lõigule ehitatud paisu omanik või valdaja, kes on rajanud paisu või saanud paisu oma valdusse ja hakanud paisutama enne käesoleva seaduse jõustumist ning kelle paisu otstarve ei ole hüdroenergia kasutamine ja kes ei ole käesoleva seaduse kehtivuse ajal omanud vee erikasutusluba, peab vee erikasutusloa omandama 2010. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 20, 131- jõust. 18.04.2009]

(13) Looduskaitseaduse § 51 lõike 2 alusel lõhe, jõforelli, meriforelli ja harjuse kudemis- ja elupaigana kinnitatud veekogule või selle lõigule ehitatud paisul tuleb tagada kaladele läbipääs nii üles- kui ka allavoolu 2013. aasta 1. jaanuariks.

[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]

(14) Enne 2009. aasta 1. juulit ehitusloa saanud avalikku veekogusse kaldaga püsivalt ühendatud ehitise puhul käesoleva seaduse 4¹. peatüki 3. jagu ei kohaldata.

[RT I 2009, 37, 251- jõust. 10.07.2009]

8. peatükk LÕPPSÄTTED

§ 41. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 42. **Enne 2010. aasta 1. jaanuari avalikku veekogusse ehitatud kaldaga püsivalt ühendamata ehitise**

(1) Enne 2010. aasta 1. jaanuari avalikku veekogusse ehitatud kaldaga püsivalt ühendamata ehitiste puhul tuleb hoonestusluba taotleda hiljemalt 2013. aasta 31. detsembriks.

(2) Hoonestusloa taotlus peab sisaldama käesoleva seaduse § 22⁶ lõike 2 punktides 1–3 ja 5 ning lõikes 3 nimetatud andmeid, taotlusele lisatakse ehitise asukohaplaan. Taotlus esitatakse hoonestusloa menetlejale. Taotluse menetlemisel ei kohaldata käesolevas seaduses hoonestusloa menetluse algatamise kohta sätestatud, välja arvatud käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 2 nimetatut.

(3) Hoonestusloa menetleja esitab taotluse arvamuse avaldamiseks lisaks käesoleva seaduse § 22⁷ lõikes 2 nimetatud asutustele ka Tehnilise Järelevalve Ametile. Tehnilise Järelevalve Amet kontrollib ehitise vastavust kehtestatud nõuetele ja teeb vajaduse korral hoonestusloa taotlejale ettekirjutuse ehitisega seotud puuduste kõrvaldamiseks.

(4) Vabariigi Valitsus keeldub hoonestusloa andmisest käesoleva seaduse §-s 22¹⁰ sätestatud alustel või juhul, kui hoonestusloa taotleja ei vii ehitist kehtestatud nõuetega kooskõlla Tehnilise Järelevalve Ameti ettekirjutuses määratud tähtjaks. Hoonestusloa andmisest keeldumisel rakendatakse ehitise suhtes ehitusseaduse § 40 lõikes 2 sätestatud.

[RT I 2010, 8, 37- jõust. 27.02.2010]

¹Nõukogu direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 020, 26.01.80, lk 43–48);

nõukogu direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.07.1986, lk 6–12); nõukogu direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.05.1991, lk 40–52);

nõukogu direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.08.1991, lk 1–32);

nõukogu direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1–8);

nõukogu direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.98, lk 32–54);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73); Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/35/EÜ, mis käsitleb laevade põhjustatud merereostust ning karistuste kehtestamist merereostusega seotud rikkumiste eest (ELT L 255, 30.09.2005, lk 11–21);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/11/EÜ teatavate ühenduse veekeskkonda lastavate ohtlike ainete põhjustatava saaste kohta (ELT L 64, 4.03.2006, lk 52–59).
[RT I 2009, 1, 2- jõust. 12.01.2009]